

BIJNA RIJK GETROUWD

Blijspel

Twee bedrijven

Ingrid Vloemans

Ingrid Vloemans
Beemdenstraat 17
2300 Turnhout
Mailadres: ingridvloemans@telenet.be
GSM: 0495 64 11 55

Uitgegeven bij ALMO B.V.B.A.
Auteursbureau
E-mail: info@almo.be

Korte Inhoud:

Irma en Stanne zijn gewone burgers. Hun dochter Lisette heeft een rijke vriend Frederic.

De ouders van Frederic, Mercedes en Thomas, vinden Lisette echter te min.

Om het huwelijk toch een duwtje te geven, beramen Irma en Stanne, samen met hun burens, Solange en Rob, een plan...

Ze overhalen Laurentine, de zus van Lisette om ook mee te doen.

Lisette komt echter zelf met een andere verrassing...

Heeft het te maken met haar vriend Peter?

Rolverdeling:

5 dames/5 heren (Dubbelrol mogelijk) 5dames/4 heren

Irma &

Stanne: Gewone burgers. Ouder dan veertig jaar.

Lisette: Jong meisje, vrij klassiek. Ongeveer twintig jaar.

Laurentine: Zus van Lisette. Vlot jong meisje.

Frederic: Jonge man (vriend van Lisette). Excentriek type.

Peter: Jonge man. Midden twintig. Type: student. Verlegen en beleefd.

Solange: Buurvrouw. Dominant. Een beetje vulgair. Zeer zelfzeker.

Rob: Man van Solange. Onzeker type.

Mercedes: Opvallende verschijning. Zeer sjiek gekleed.

Thomas: Man van Mercedes. Zeer sjiek gekleed.

P.s.: De rol van Peter en Frederic, kan door één persoon worden gespeeld.

Duur: 90 minuten

Decor:

Eerste bedrijf:

Gewone burgerhuiskamer met in de linker hoek een open keuken.

Op het voorplan een tafel en zes stoelen.

Vooraan links het salon.

De buitendeur bevindt zich rechts, met een kleine inkomhall.

De slaapkamerdeur, links vooraan.

Tweede bedrijf:

Dezelfde huiskamer, maar nu heel sjeik ingericht met een toneeldecor. Dit is nu de woonruimte van een baron.

Keuken, afgeschermd met een gordijn.

Rechts aan de muur enkele dolken en geweren in plastic.

Rekwisieten:

- Dolken, sabels en geweren in plastic.
- Tafelservies voor vijf personen.
- Twee toneelboekjes.
- Vier zakken vol met kleding.
- Boeken.
- Damespruik.
- Wijnflessen en glazen.
- Whisky- en keukenglazen.
- Fles whisky.
- Irish Coffee glazen.
- Eten.
- ...

Irma: *(Staat in de keuken en maakt eten.)*

Stanne: *(Zit aan tafel en oefent zijn toneelrol.)* Koningen en edelen zullen het voortbestaan van de adellijken verzekeren! Ze zullen met hun rijkdom en cultuur de tradities, generaties lang, behouden. Het is mijn taak, baron de Tutoieau de Mercredi Plavé de Beaucourt, om deze verder te zetten...

Irma: *(Komt naar de tafel met borden in haar hand.)* Zeg baron, schuif eens opzij! Het eten is klaar en dan kan ik de tafel dekken.

Stanne: Het is toch niet gemakkelijk hoor zo'n rol. Ik zal nog veel moeten oefenen.

Irma: Het gaat al vrij goed zo te horen. Daarbij, dat is een geknipte rol voor jou. *(Dekt ondertussen de tafel en beginnen samen te eten.)*

Stanne: Rob van Solange hiernaast, die heeft als butler veel minder tekst en hij heeft het er ook nog moeilijk mee.

Irma: Ja, maar Rob is nu niet van de slimste nietwaar! Het komt wel in orde.

Stanne: Ik hoop het.

Irma: Ons Laurentine blijft zo lang weg? Straks geraakt ze nog oververmoeid!

Stanne: Zij heeft het de laatste tijd in de bakkerij enorm druk. Je moet het maar doen zo altijd 's nachts werken. Maar zij is echt specialist in haar vak! En ze geeft zelfs al les!

Irma: Zoals die al taarten kan bakken! Dat zou toch mooi zijn als ze met een eigen zaak zou kunnen beginnen! Die heeft talent en ze kan ze ook zo prachtig versieren!

Stanne: Vooral haar kleine gebakjes! Hum...

Irma: Als het met ons Lisette nu ook eens goed zou komen met die rijke vriend! Maar ja, zijn ouders zijn ertegen want wij zijn maar simpele mensen. Dat is voor ons Lisette al voldoende om die gast niet meer te willen.

Stanne: Ze is héél fier ons dochter! En wanneer je het mij vraagt, dan moet het niet persé die Frederic zijn. Eigenlijk vind ik dat nogal een arrogant manneke. En zoals hij soms tegen ons Lisette praat, dat staat me helemaal niet aan!

Irma: Dat is niet slecht bedoeld en ons Lisette zou beter eerst aan haar toekomst denken. Zo'n occasie krijgt ze niet meer! En die ouders zullen wel bijdraaien.

Stanne: Die zijn een vijs kwijt ja, om ons Lisette niet te willen.

Irma: Of ze willen een vijs méér! Of ben je vergeten dat onze familienaam Vijs is? Oh... ik zie het al voor mij "Tram-Vijs". Dat klinkt toch sjiek nietwaar?

Stanne: Sjik? Begin jij nu ook al?

Irma: Maar 't is toch waar! Door ons Lisette komen wij misschien in een rijke familie terecht! Solange van hiernaast, die krimpt van jaloezie als ik het haar vertel. Die gelooft nooit dat ons Lisette zo iemand kan krijgen!

Stanne: Ons Lisette kan iedereen krijgen. Trouwens, wie is die andere die hier altijd komt voor ons Lisette? Peter, of hoe heet die?

Irma: Een armoezaaiër! Hij woont hier wat verder op een klein appartementje en als hij naar hier komt dan is het met de fiets!

Stanne: Daarom is dat nog geen slechterik hé! Dat lijkt me een toffe gast en altijd zo beleefd!

Irma: Tuttut, geld speelt ook een rol in het leven. *(Kijkt door het raam.)* Ho, daar zijn ze!

Lisette & Frederic: *(Komen binnen.)*

Irma: Ha, daar zijn jullie!

Lisette: *(Valt uitgeput in een zetel. Draagt veel kledingtassen.)* Ik voel mijn voeten niet meer! En volk in dat shoppingcenter!

Irma: En al je geld kwijt zeker?

Frederic: Ja, ik wilde nog iets betalen, maar wat ze wilde was helemaal mijn stijl niet! *(Tot Lisette.)* Waarom koop jij altijd zo van die boerenmodellen? Je kleed je precies als je moeder! Met al die ouderwetse sleuren ben je precies een oude doos!

Lisette: Dat is niet waar! Maar wat jij mij wil doen dragen...zo ben ik niet! Ik ben toch geen hoer!

Irma: Lisette! Let op je woorden!

Lisette: Het is toch waar. Als ik zijn mening zou volgen, dan liep ik hier met een minirokje tot onder mijn navel, een decolté van hier tot in Parijs en mijn haar wit geverfd!

Frederic: Dat is toch sexy! Wat heb je daar toch op tegen? Je bent jong en hebt een prachtig modelletje. Al mijn vrienden zouden razend jaloezie zijn, wanneer je mijn goede raad nu eens zou volgen!

Stanne: Ons Lisette moet blijven zoals ze is. Of zou je willen dat alle mannen achter haar aanlopen?

Frederic: Dat is nu ook weer niet de bedoeling. Maar ik zou wel met haar kunnen opscheppen! Trouwens Lisette heeft alleen oog voor mij. Nietwaar schat?

Irma: Dat is zeker Frederic! Daarbij, zo'n vaart zal het niet lopen! *(Tot Stanne.)* Het is toch normaal dat mannen zoals Frederic, die van rijke komaf zijn, er ook een sjieke smaak op nahouden nietwaar?

Frederic: U begrijpt me tenminste mevrouw Vijs. Ik heb met Lisette toch alleen maar het beste voor!

Stanne: *(Tot Irma.)* Sjieke smaak? Zolang ons Lisette hier thuis woont heb ik daar ook nog iets over te zeggen. Ze zijn nog niet getrouwd. Er kan nog veel water door de zee vloeien!

Frederic: Ik maak van Lisette een topmannequin, waar ik overal mee kan uitpakken! Het model heeft ze alvast. Nu nog de juiste kleding, hier en daar wat make-up en ik heb een droomgriet!

Lisette: Zeg Frederic, het is nu al goed hoor!

Laurentine: *(Komt thuis en bemerkt Frederic.)* Ha, wie we hier hebben! Ons omhooggevallen prutsmanneke!

Frederic: Let een beetje op je woorden hé meisje! Wie denk je wel dat je bent?

Laurentine: De zus van Lisette, n.l. het meisje dat jij in je netten wil strikken, maar niet voordat ze een volledige metamorfose heeft ondergaan. Zo is ze immers niet goed genoeg voor jou!

Frederic: Daar iets op tegen? Als ik Lisette wat meer stijl kan bijbrengen, dan kan dat haar alleen maar ten goede komen!

Laurentine: Ons Lisette is prima zoals ze is!

Lisette: Laurentine luister eens, ik weet dat je het goed met me voor hebt, maar het was daarnet ook al bijna ruzie, hou daar nu mee op!

Laurentine: En je volledig laten verkwanselen door die kwistenbiebel zeker? Merk je nu zelf niet dat hij niet om jou geeft, maar enkel om wie hij van jou kan maken?

Irma: Laurentine! Let op je woorden! Frederic meent het goed met ons Lisetje!

Stanne: Irma, bemoei je daar niet mee.

Lisette: Laat dat nu maar aan mij over.

Frederic: *(Tot Laurentine.)* Wat heb jij nu verstand van het echte leven? Een lief heb je nog niet kunnen krijgen en als ik je zo bekijk, dan weet ik ook waarom! De mannen gaan eerder lopen als ze jou zien!

Lisette: Frederic a.u.b.!

Laurentine: Ten eerste heb ik al wel een lief, maar dat zijn je zaken niet en ten tweede, wie zegt dat jij al een lief hebt? Daar zou ik nog niet zo zeker van zijn!

Frederic: Laat dat bakkertje toch haar zegje doen! Wij weten wel beter nietwaar schat?
(*Geeft Lisette een kus op de wang.*)

Irma: Dat is zeker. Liefde overwint alles!

Laurentine: (*Tot Irma.*) Hij moet niet denken, omdat hij zichzelf tot de betere klasse bombardeert, dat hij hier de baas kan komen spelen! Dat wil nog niet zeggen dat ons Lisette minder is!

Frederic: Wat weet jij nu over de betere klasse? Bakkertje van mijn voeten!

Laurentine: Dat de meesten in een schijnwereld leven beste vriend! Daar komt ons Lisette nog wel vlug genoeg achter! Trouwens, de echte betere klasse kan je herkennen aan hun smaak en levensstijl, wat bij jou ver te zoeken is!

Lisette: Hou nu op met dat ruzie maken! Tenslotte kan ik nog altijd voor mezelf beslissen!

Frederic: Goed gezegd schat! En nu moet ik er vandoor, want ze verwachten me in de golfclub.

Lisette: Dan loop ik een stukje mee want ik moet nog naar de bibliotheek.

Irma: Lisette, moet jij niet eerst eten?

Lisette: Nee dank je, we hebben in de shoppingcenter iets gegeten.

Frederic & Lisette: Tot later. (*Gaan samen af.*)

Laurentine: Ik begrijp jullie niet hoor. Zo'n relatie nog een stukje helpen, terwijl je zo kan zien dat ons Lisette niet gelukkig is.

Irma: Ze zal wel bijdraaien, wanneer ze dat rijke leventje zal leren kennen!

Laurentine: Of doordraaien zeker? Die gast is niet verliefd op haar! Dat zie je toch zo! Niets is goed aan haar.

Irma: Hij is nog jong. Jonge mensen hebben nog hun dromen en hun idealen. Normaal dat hij hier en daar wat wil veranderen.

Laurentine: Hier en daar? Als je die gast laat doen, dan vragen de mannen binnenkort aan ons Lisette hoeveel ze vraagt per uur!

Irma: Nu overdrijf je toch! Ik begrijp heel goed dat je bezorgd bent om je zus, maar zo'n vaart zal het niet lopen.

Stanne: Je kent ons Lisette toch? En ik ben er ook nog nietwaar!

Laurentine: Ik hoop het!

Irma: Daar heb ik nu als jong meisje altijd van gedroomd! Een rijke man...mooie kleding...een grote villa...

Stanne: Zeg, bedankt hé!

Irma: Oh...zo bedoelde ik het niet! Ik heb tenslotte toch voor de liefde gekozen en heb daar zeker geen spijt van! Kom hier! (*Geeft Stanne een kus.*) Maar ons Lisette heeft ze nu beide; de rijkdom en de liefde! Wat kan ze nu nog meer verlangen?

Laurentine: De liefde? Daar ben ik nog zo zeker niet van! Maar nu moet ik wat gaan rusten, want in de namiddag geef ik nog les in speciaal gebak.

Stanne: De lessen beginnen precies goed te lopen?

Laurentine: Ja, we hebben heel wat inschrijvingen! Tot later. (*Af naar slaapkamer.*)

Irma: Onze Laurentine gaat het nog ver brengen!

(*Er wordt gebeld en Peter staat voor de deur met enkele boeken in zijn hand.*)

Irma: (*Doet open.*)

Peter: Dag mevrouw, meneer. Is Lisette toevallig thuis? Ik wou haar deze boeken terugbrengen die ik heb geleend.

Irma: Nee, spijtig voor jou. Ze is naar de bibliotheek. Ik kan niet zeggen wanneer ze terugkomt. (*Legt de boeken ergens neer.*)

Peter: Naar de bib? Ho, dan kan ik haar daar wel treffen. Wilt u haar zeggen dat ik langs geweest ben, voor 't geval ik haar zou mislopen? Bedankt en sorry voor 't storen.

Irma: Dat zal ik zeker doen. (*Laat Peter buiten.*) Als ik het niet vergeet natuurlijk!

Stanne: Eigenlijk vind ik dat wel een aangename jongen. En zo beleefd!

Irma: Maar zonder geld. Ik hoor het al...Frederic zal het worden en niemand anders!

Stanne: Daar zal ons Lisette wel zelf over beslissen zeker.

Irma: Daar is ze nog veel te jong voor! Wat weet zij nu over rijk getrouwd zijn? Alleen Frederic kan haar een goede toekomst geven.

Stanne: Daar ben ik nog niet zo zeker van!

Irma: Je weet toch dat de ouders van Frederic straks langskomen? Frederic heeft dat geregeld.

Stanne: Ja, maar zoals ik begrepen heb, gaat ons Lisette daar niet mee akkoord!

Irma: Zoals ik al eerder zei, die zal wel bijdraaien!

Stanne: Ik hoop dat ons Lisette terug is, voordat ze hier zijn!

Irma: Hebben we wel iets in huis?

Stanne: Een goede kop koffie en een koekje. Is dat niet voldoende?

Irma: Voor ons toch, dan moet het voor hen ook maar goed zijn! Ik ga me vlug omkleden. Ruim jij ondertussen de tafel af. *(Gaat naar de slaapkamer.)*

Stanne: *(Begint met alles naar de keuken te dragen, maar laat het goed in het zicht staan.)*

(Er wordt gebeld)

Stanne: *(Doet open.)*

Rob: Ha Stanne, hoever sta je met je rol? Ik heb er echt moeite mee hoor!

Stanne: *(Neemt zijn boekje.)*

Rob: *(Die ook zijn boekje bij heeft.)* Hier kijk, ik kom binnen en fluister tegen jou: "Monsieur le baron, uw maîtresse verwacht u". Vanaf daar ken ik er nog niets van! We zouden samen eens moeten kunnen oefenen.

Stanne: Ja Rob, maar als je het niet erg vindt, een andere keer, want we krijgen seffens bezoek. De ouders van ons Lisette haar vriend.

Rob: Amaai! De kinderen worden groot nietwaar? Er komt heel wat bij kijken.

Stanne: Ja en was het allemaal maar zo simpel!

Rob: Zo erg kan dat toch ook niet zijn? Dat is de gang van het leven!

Stanne: Ik voel me er toch niet zo goed bij. Het is mijn dochter waarover het gaat hé, mijn oogappel! Ik mag er niet aan denken dat ze vroeg of laat het huis uitgaat.

Rob: Daar kan ik niet van meepraten, zo zonder kinderen. Maar als ik nu moest weten dat mijn dochter niets te kort komt, dan zou ik me daar toch kunnen in stellen denk ik.

Stanne: Dat zal het probleem niet zijn. Die mensen zijn naar het schijnt heel rijk!

Rob: Wel, maak je dan geen zorgen. Maar nu ga ik er vandoor. Ik kom dan later wel eens langs.

Stanne: Kom morgennamiddag, dan nemen we de hele rol nog eens door.

Rob: O.k. Tot dan. *(Gaat af.)*

Irma: *(Komt terug en heeft zich omgekleed. Er wordt gebeld.)* Oei, en mijn afwas is nog niet gedaan!

Stanne: Doe die straks maar. Daar letten die mensen toch niet op.

Irma: *(Doet open.)*

Mercedez & Thomas: *(Komen binnen.)*

Mercedez: *(Tot Irma.)* Bonjour. U ben madam Vijs? Aangenaam. Madam Tram, maar zeg maar Mercedez.

Irma: Irma.

Stanne: *(Geeft beiden een hand.)* Dag mevrouw Tram, dag meneer Tram.

Thomas: Thoma is de naam. *(Tot Stanne.)* En u bent?

Stanne: Constant, maar zeg maar Stanne en dat is mijn vrouw Irma. *(Irma geeft ook Thomas een hand.)*

Thomas: Ik vind Constant wel voornamer klinken!

Irma: Maar gaan jullie toch zitten! *(Doet de rommel opzij. Kussens, kranten...)*

Mercedez: Waar vind ik nog plaats?

Thomas: Hatchie! Jullie hebben toch geen hond hoop ik? Want met mijn allergie moet ik dan héél hard nies van de haar!

Irma: Nee...alleen een poes, maar we zullen ze niet binnenlaten.

Thomas: Hatchie! Ik voel het! Je le sens! 't Is de poezenhaar mij zo kribbel in de neus!

Mercedez: Waarom zijn Frederic en Lisette nog niet hier?

Irma: Frederic is gaan golfen en Lisette is nog naar de bibliotheek. Ze zullen seffens wel hier zijn.

Thomas: Hatchie! Hatchie!

Irma: Mag ik jullie iets aanbieden? Ik maak vlug lekkere koffie. We hadden nog maar net gedaan met eten.

Mercedez: *(Kijkt naar de keuken.)* Mon Dieu, mon Dieu! Ik zie het! Heeft de personel dan nog niet afgewassen? Ik mag er niet aan denken dat de afwas bij mij zou blijven staan!

Irma: Heu...we hebben geen personeel. Een kop koffie dan?

Thomas: Koffie? Ha non! Op dit uur, ik drink geen koffie! Soms eens een Irisch coffee ja...

Irma: Irisch coffee? Sorry maar dat merk hebben wij niet in huis.

Mercedez: Voor mij ook geen koffie, merci. Heb je niets sterker?

Irma: Ik kan de koffie sterker maken als u wil.

Mercedez: Nee, je begrijp niet.

Thomas: Geef mij ne goeie whisky met veel ijs.

Stanne: Jammer, dat kan ik u niet aanbieden. Dat drinken wij zelf ook niet.

Thomas: Oh, dommage,enfin...ne goeie cognac of ne ginfruit c'est bien aussi.

Stanne: Het spijt me. Een goede pint kan je krijgen, maar van al die andere dingen...

Thomas: Mais enfin bonhomme! Je moet toch lééf! Van al dat bier, je wordt alleen maar dik! Hatchie!

Mercedez: *(Tot Thomas.)* Chouchou, je hebt toch nog een fles in de Porsche?

Thomas: Oh, dat is waar ook. Gisteren nog gekregen van de Gouverneur! *(Gaat af.)*

Mercedez: *(Tot Irma.)* Geef mij ondertussen maar twee whiskyglazen met veel ijs.

Irma: *(Tot Stanne.)* Whiskyglazen? Hebben wij dat? Hoe zien die eruit? *(Gaat naar de keukenkast. Neemt twee waterglazen en geeft ze aan Mercedez.)* Dat zijn de glazen die we hebben. En ijs, dat hebben wij niet. Alleen nog crème glacé in de diepvries.

Mercedez: Mais alors! Je zou altijd ijs moeten heb! Dat kost geen geld en dan heb je altijd frisse dranken.

Irma: Ja, maar wij drinken alleen maar koffie en de kinderen melk of water uit de kraan.

Mercedez: Water uit de kraan? Mon Dieu mon Dieu...Drinkt Lisette dat ook?

Irma: Waarom niet? Dat is gezond!

Mercedez: Heb jij nog nooit gehoord van de salmonel? Dat is héél gevaarlijk!

Irma: Wij mensen van de buiten, wij kunnen tegen een stootje en daarbij water van de kraan is zeker zo zuiver als flessenwater.

Thomas: *(Komt terug van buiten.)* Et voilà, van de beste kwaliteit! Recht uit Schotland! En pas op, dat is geen goedkoop merk! *(Neemt een glas aan van Mercedez en schenkt voor hen beiden in.)* Santé!

Irma: Ik zou dat niet binnenkrijgen.

Stanne: Ik heb dat nog nooit geproefd.

Thomas: Dan weet je niet wat je mist. Formidable çe goût!

Mercedez: Wij kun niet leef zonder de whisky! Met ijs zou dat natuurlijk nog beter zijn, maar ja...

Thomas: Nee, wij heb dat nodig voor ons geestelijk welzijn.

Irma: Geestelijk welzijn? Voelt u zich dan niet goed?

Mercedez: Jawel! Maar dat hoort bij onze standing nietwaar!

Thomas: Het is niet altijd gemakkelijk om je aan te passen aan al die rijke vrienden en onze standing zo hoog te houden!

Stanne: Daar hebben wij geen last van!

Irma: *(Kijkt met boze ogen naar Stanne.)* Van hem hoog te houden bedoelt mijn man. Maar ik begrijp uw probleem.

Mercedez: Natuurlijk hebben wij het geld maar het is niet altijd gemakkelijk om zo rijk te zijn!

Stanne: Dat begrijp ik niet! Als ik zoveel geld moest hebben dan...

Thomas: Néé, natuurlijk kan jij dat niet begrijp. Jij bent dan ook niet in de situatie. Het is soms heel vermoeiend!

Irma: Vermoeiend? Rijk zijn?

Thomas: Kijk, je moet bv van het ene feestje naar het andere. Dan weer naar een receptie of één of ander banket.

Mercedez: En eerst, ik moet naar de coiffeur, le salon de beauté, mijn nagels laten verzorgen en ik heb dan zelfs geen tijd meer, om te commandeer mijn personel!

Thomas: Oui, oui, mon chouchou heeft het ontzettend druk!

Mercedez: Om nog maar te zwijgen over de juiste outfit! Want je kan natuurlijk niet tweemaal hetzelfde aantrekken. Uren moet ik daarvoor soms winkelen! Dan voel ik mijn voeten niet meer!

Thomas: En ik mijn armen! En het moet natuurlijk allemaal van de grote merken zijn: Armani, Van Kets, Dior... Anders zij kom niet buiten! Hatchie! Chouchou, heb je voor mij een zakdoek?

Mercedez: *(Zoekt haar handtas.)* Waar heb ik mijn Hedgren nu gelaten? Oh hier. *(Neemt een zakdoek en geeft die aan Thomas.)* Maak hem niet vuil hé, want het is een Armani!

Thomas: En het is ook niet zo simpel om het juiste cadeau te vinden om naar zo'n feestje mee te nemen!

Irma: Maar dat probleem kennen wij ook nietwaar Stanne.

Mercedez: Onze vrienden hebben werkelijk alles! Koop daar maar eens iets voor. En je kan natuurlijk niet afkom met een cadeau van 300 euro. Ze zouden lach achter ons rug! En dan nog de bloemen en de champagne.

Thomas: *(Schenkt nog eens in bij Mercedez en zichzelf.)*

Stanne: 300 euro? Voor één cadeau?

Thomas: Op z'n minst nietwaar!

Mercedez: Het zijn niet alleen de feest die me zo zwaar val, maar ook de last met de personel! Als ik dan zie dat onze vrienden Madama Chapeau de Ville twee tuinmannen en drie huishoudsters heeft! Zij is 's avonds ook kapot van de commandeer!

Irma: Twee tuinmannen en drie huishoudsters...

Thomas: Ja en hun zwembad is tweemaal zo groot als dat van ons!

Stanne: Dat is dan toch wel véél te groot zeker?

Mercedez: Stupide natuurlijk want ze hebben niet eens kinderen. Hatchie!

Thomas: Maar wel veel vrienden die daar naar de nachtelijke zwempartijtjes komen.

Mercedez: En allemaal sjiek volk! Wij worden ook altijd gevraagd.

Thomas: Jammer voor mijn vrouw, want zij kan niet zwem. Maar er zijn natuurlijk altijd van die knappe slanke, mooi bruingebrande jonge meisjes...

Mercedez: Maar Thomas... dat interesseert de mensen niet.

Thomas: Voor mij is het daar altijd feest! (*Tot Stanne.*) Als je begrijp wat ik bedoel!

Irma: Nee, daar kan mijne Stanne niet van meepraten.

Thomas: (*Tot Stanne.*) Maar enfin! Jij lééf niet? Waarmee maken jullie dan plezier?

Irma: Stanne speelt toneel in de plaatselijke amateurs kring.

Thomas: Amateurstoneel? Maar enfin bonhomme! Waar is uw cultuur?

Stanne: Wat bedoelt u?

Thomas: Maar dat is toch niet meer van deze tijd! Al die decors, die kluchten, dat is toch al lang passé!

Stanne: Dat weet ik nog zo niet.

Thomas: Tegenwoordig, wij gaan naar de moderne theater. Geen decor, een paar acteurs, professionel natuurlijk! Heel veel bloot en een hoogstaande inhoud. U begrijpt, daar komt alleen maar een select publiek!

Mercedez: Ja, wij heb een abonnement.

Thomas: Je moet die stukken natuurlijk kunnen begrijpen nietwaar. Het is niet altijd gemakkelijk!

Irma: Wij zijn ook eens naar zo'n stuk gaan kijken. We waren toen uitgenodigd. Ik wou na tien minuten al terug naar buiten gaan, maar dat durfde ik natuurlijk niet.

Thomas: Uiteraard. U kon de inhoud waarschijnlijk niet begrijpen!

Stanne: Jawel, maar wij vonden het maar niks. Bovendien zat de zaal nog voor geen derde vol en er was helemaal geen sfeer!

Thomas: Maar dat komt, de plaatsen zijn niet goedkoop! Niet zoals bij het amateurstoneel.

Irma: Nee, maar daar zijn de zalen meestal wel op voorhand uitverkocht! Ik ken o.a. een toneelgroep in Lichtervelde en die spelen altijd voor tussen de vijftienhonderd en de achttienhonderd toeschouwers! En meestal met humoristische stukken.

Thomas: Ja, de gewone man heeft dat nodig hé. Wij houden van cultuur!

Stanne: In ieder geval spelen de acteurs van bij ons met hart en ziel en zitten daar mensen bij, die beter spelen als sommige professionals!

Mercedez: Maar zij hebben geen opleiding gekregen!

Stanne: Acteren kan je uiteraard bijschaven, maar dat heb je of dat heb je niet. En als je het van nature niet kan, zal een opleiding daar niet veel aan veranderen!

Irma: Nee, dat denk ik ook niet.

Stanne: Trouwens, hoeveel mensen zouden er naar toneel gaan kijken, denk je, wanneer de amateurs kringen niet zouden bestaan?

Thomas: Ik begrijp die mensen niet. Je zit daar heel dikwijls in een zaal, die veel te wensen overlaat.

Mercedez: Ik mag er niet aan denken, om daar met mijn Armani-kleding te moeten zitten!

Thomas: Dat is juist de charme! Het is voor vele groepen kunst en vliegwerk achter de scène om het stuk te kunnen brengen. Chapeau voor zo'n gezelschap! Dat zijn de echte rasacteurs. Maar dat begrijpen mensen als jullie natuurlijk niet.

Mercedez: Amateurs...ja ja..wij hebben echte acteurs in de vriendenkring.

Thomas: Bart Van Sant bv. Een groot acteur!

Stanne: Bart Van Sant? Die doet de regie van ons toneelstuk! Maar als je het mij vraagt, die kent er niet veel van en de helft van de tijd komt hij niet opdagen. Hij wordt er anders wel goed voor betaald!

Irma: Ja en naar ik heb gehoord zit die dik in de miserie. Hij heeft al zijn geld erdoor gedraaid met zo een jong poppeke in één of andere goktent. Die krijgt nog amper een rol omdat hij steeds dronken is!

Mercedez: Mon Dieu mon Dieu, dat had ik nu nooit gedacht, zoals die zich kan voordoen!

Irma: In die kringen zijn er wel meer die zich goed kunnen voordoen en je moest soms eens weten...Dat kunnen wij van onze vrienden niet zeggen!

Stanne: Die hebben niet veel geld en zijn niet beroemd, maar de vriendschap is tenminste echt en ze zijn eerlijk!

Mercedez: Ja...ik...hoor, hik...wij zijn van een héél andere klasse! Jammer dat Frederic dat niet wil inzien. Hij zal het nog zijn hele leven beklagen!

Thomas: Een mens moet bij zijn...hik...standing blijven! Anders gaat het niet!

Irma: Maar daar zal je bij ons Lisette niets van merken. Die is precies in die sjieke kringen grootgebracht, zoals die zich kan gedragen!

Lisette & Frederic: *(Komen binnen.)*

Irma: Zijn jullie er nu al?

Lisette: Ja, de bib was nog toe en onderweg stond Frederic me op te wachten omdat zijn ouders hier zouden zijn. *(Begroet dan de ouders van Frederic.)*

Mercedez: *(Tot Lisette.)* Wel Juffrouw? Jij denk te gaan touwen met onze Frederic?

Lisette: Trouwen? We kennen elkaar nog niet zolang nietwaar! Trouwens, het was wel Frederic die jullie heeft gevraagd om te komen kennismaken.

Mercedez: Ja, Frederic heeft soms zo van die rare invallen. Ik hoop dat hij nog verstandiger wordt.

Thomas: *(Schenkt zich ondertussen nog eens in.)* Verstandiger? Hik...daar ben ik gerust in want hij is helemaal zijn vader.

Mercedez: En die is voor het geld getrouwd! Ik hoop inderdaad dat hij dat van jou heeft!

Stanne: Voor het geld? Dan is Frederic wel aan het verkeerde adres.

Mercedez: Zo te zien wel ja!

Stanne: Wees maar gerust dat ons Lisette zich niet laat inpalmen door de eerste de beste, dan ken je ons Lisette nog niet goed!

Thomas: De eerste de beste? Misschien ken jij je dochter nog niet goed. Ze zal wel denk...hik...een jongen van rijke ouders!

Stanne: Zo is ons Lisette niet!

Lisette: Zeg pa, hou daar nu over op! Frederic zijn ouders komen kennismaken, geen ruzie maken! Daarbij, tot hiertoe zijn we niet veel meer dan vrienden!

Mercedez: Niet veel meer dan vrienden? Mon Dieu, wat komen wij hier dan doen?

Frederic: Dat was mijn idee ma. Lisette zelf was daartegen, maar ik wilde het een beetje vooruit laten gaan...

Lisette: Inderdaad. Het was Frederic zijn idee. Zelf vind ik het veel te vroeg, omdat ik helemaal nog niets heb beslist.

Frederic: *(Tot Lisette.)* Dat komt omdat jij je nog niet goed voelt in onze betere kringen, maar als jij je wat gedistingeerder gaat kleden en je Frans wat bijwerkt komt dat wel vanzelf.

Mercedez: Frederic waar zijn je gedachten? Een afkomst kan je niet verloochenen! Dat zal altijd zorg voor de probleem! Slim ben je ook al niet! Dat heb je ook van je vader!

Frederic: Maar begrijp je dat dan niet? Ik wil Lisette! Geef haar nog wat geduld en je zal zien dat ze gaat veranderen!

Stanne: Veranderen? Ons Lisette moet blijven zoals ze is! Voor ons is ze perfect!

Irma: Stanne, Frederic bedoelt dat niet verkeerd hoor! Hij meent het goed met ons Lisetje.

Mercedez: Dan hoop ik dat hij op tijd zijn...hik...stommititeit zal inzien!
Maar kom Thomas, we moeten er vandoor. We hebben nu kennis gemaakt om Frederic plezier te doen. We hebben genoeg gezien! Ik moet trouwens nog naar de salon de beauté

Irma: Salon de beauté?

Mercedez: Schoonheidssalon. Nog nooit van gehoord zeker?

Stanne: Dan willen wij jullie niet langer ophouden, want ze zitten daar zeker al lang te wachten om eens goed hun werk te kunnen doen.

Mercedez: *(Tot Frederic.)* Kom Frederic, jij moet chauffeur! Het is tijd, anders kom ik nog te laat. Au revoir.

Frederic: *(Geeft Lisette een kus.)* Tot ziens. Ik ben chauffeur voor in geval onze pa moet blazen. Ik kom mijn auto later wel ophalen.

Thomas: Tot ziens, al hoop ik dat Frederic zal nadenk!

Mercedez,
Thomas &
Frederic: *(Alle drie af.)*

Irma: Al hoop ik dat Frederic zal nadenk! Dat moet die jongen niet doen hé. Als hij maar voor ons Lisetje kiest is alles in orde.

Lisette: Zeg ma, ik zal mijn eigen beslissingen wel nemen hoor!

Stanne: En dat zal de juiste zijn kindje. Jij weet wel wat je wil.

Lisette: *(Bemerkt de boeken van Peter.)* Wat doen die boeken hier?

Irma: Peter heeft die gebracht.

Lisette: En dat zeg je nu pas? En heeft hij iets speciaals gezegd?

Stanne: Wel dat hij...

Irma: Néé! Helemaal niets.

Lisette: Heu...ik moet nog vlug even naar de bib, die zal nu wel open zijn. Oh ja, Frederic heeft me mee op weekend gevraagd. Ik heb "ja" gezegd, dan kunnen we eens praten zonder gestoord te worden. Tot straks. *(Geeft haar moeder een kus en gaat af.)*

Irma: Oh, ze gaan samen op weekend. Dat is een goed teken! Maar toch heb ik een raar gevoel in mijn maag hoor! Heb je haar reactie daarjuist gezien toen ze over die Peter sprak? Ze werd rood tot achter haar oren! Je zou bijna gaan denken dat ze voor die Peter iets méér voelt!

Stanne: Trek je dat niet aan. Je ziet toch dat ons Lisette nog niets heeft beslist. Er kan nog veel gebeuren!

Irma: Dat is het juist! Begrijp je nu niet wat voor een kans ze laat voorbijgaan? Zo'n rijke familie!

Stanne: Geld is niet alles, daarbij, bij dat zogezegd verliefd zijn van die Frederic heb ik ook mijn bedenkingen! Hij neemt ons Lisette niet zoals ze is, maar hoe ze in zijn ogen zou moeten zijn. Ons Laurentine heeft groot gelijk!

Irma: Daar is toch niets mis mee? Ons Lisetje kan er alleen maar op verbeteren!

Stanne: Is dat al zo laat? Ik moet straks naar de toneelrepetitie. Ik hoop dat ik niet door mijn tekst val, want zo voor baron spelen dat is niet simpel!

Irma: Als ik het daarstraks zo hoorde gaat het al heel goed! *(Ruimt de glazen af.)*

Stanne: Gelukkig komt Rob van Solange morgen nog langs voor een extra repetitie. Hij kent er ook nog niet veel van.

Solange: *(Komt binnen.)*

Irma: Ha Solange, als je van de duivel spreekt! De deur stond nog open zeker?

Solange: Wel baron? Hoe staat het er mee? Ken jij je rol al vanbuiten? Mijne Rob ligt er echt wakker van. Hij denkt dat hij dat niet gaat kunnen. Hij kan zijn tekst niet onthouden!

Stanne: Ja, maar het is ook niet zo simpel nietwaar!

Solange: Zeg jullie hadden zo te zien zo'n sjiek volk op bezoek?

Irma: Ja, de ouders van ons Lisetje haar vriend, Frederic.

Stanne: Meneer en madam Tram, maar ze rijden wel met een Mercedes. Zijn vrouw heet trouwens ook zo; Mercedes Tram.

Irma: Maar wat een pretentie! Ze lieten ons echt duidelijk voelen dat we te min waren!

Solange: Wat bedoel je "te min"?

Irma: Ik weet niet hoe dat verder moet. Dat is héél ander volk dan wij. Zo heel duur gekleed en fijne manieren...hele rijke vrienden...en ze willen ons Lisetje niet aanvaarden.

Solange: Lisette niet aanvaarden? Die zijn zot zeker? Iedereen zou blij zijn om zo'n prachtig meisje in de familie te krijgen. Wat is erop tegen?

Stanne: Geld nietwaar! Dat hebben wij niet.

Solange: En dan? Er zijn veel mensen zonder geld, die nogal wat eerbaarder zijn dan sommige rijken! Kijk naar ons!

Irma: Ze zijn ook Franstalig en ze drinken whisky...hebben personeel...heel ander volk dan wij!

Solange: En dan? Zijn die beter misschien?

Stanne: Dat denken ze toch!

Solange: En wat zegt Lisette daarvan?

Stanne: Ons Lisetje die trekt zich dat allemaal niet aan. Die doet zelfs geen speciale moeite om die gast te krijgen.

Irma: 't Is al gebeurd dat Lisetje wist dat hij ging komen en dat ze speciaal naar de bibliotheek was gegaan!

Stanne: En toen was hij nogal kwaad toen ze binnenkwam!

Solange: Lisette is toch het bezit niet van die Frederic?

Irma: Ze gaat ook nogal veel om met die Peter van achter de hoek. Zo een armoezaaier! Als daar maar niets van komt, want ze zal nogal wat beter af zijn met Frederic!

Stanne: Die ouders zullen dat nooit toestaan!

Solange: Die hebben toch niets te zeggen?

Irma: Ik weet het niet. Wij zijn maar simpele mensen en dat laten die twee goed voelen!

Solange: Zo'n mensen hé, die kan je maar met één ding overtroeven en dat is geld.

Stanne: Dat is het juist! Dat hebben wij niet!

Solange: Dat hoeven zij toch niet te weten nietwaar?

Irma: Hoe bedoel je?

Solange: Je kan toch doen alsof? Wie weet doen zij dat ook wel!

Stanne: Nu ben je er mee aan het lachen hé.

Solange: Maar bijlange niet! Je kan de mensen doen geloven wat je wil, wanneer je het maar met overtuiging zegt!

Irma: Maar zo zijn wij niet hoor! Liegen, dat ligt niet in onze aard, trouwens, dat komt toch uit.

Stanne: Nee, aan zoiets doen wij niet mee. En daarbij... waarom zouden we? Ik zou liever hebben dat Lisette die Frederic laat staan!

Irma: Jij wel! Maar ik niet! Ik weet wat ons Lisetje kan gelukkig maken en dat is zeker niet dat armoezaaierke van een Peter! Ik zou de rest van mijn leven ongelukkig zijn en ons Lisetje ook!

Stanne: Kom kom, nu niet overdrijven hé!

Solange: *(Tot Stanne.)* Zie je nu niet hoe graag Irma dat zou willen? We kunnen toch een plannetje in elkaar steken? Ik zal jullie wel helpen. Er valt me trouwens al een idee te binnen!

Irma: Oh ja? Wat bedoel je?

Solange: Wel, we kunnen zeggen dat jullie plotseling een erfenis hebben gekregen en dat jullie nu heel rijk zijn! En voor je het weet zijn die twee getrouwd! Achteraf kan je nog altijd zeggen dat je het geld er hebt doorgedraaid.

Irma: Dat is eigenlijk geen slecht idee...

Stanne: Begin niet te fantaseren hé, want ik doe daar niet aan mee!

Irma: *(Wenend.)* Hoe kan je nu zo reageren! Jij geeft niets om mij!

Stanne: Niet op mijn gemoed werken hé!

Solange: Doe het dan voor Irma! Ze zal je nooit achteraf kunnen verwijten, dat je niets hebt gedaan om Lisetje te helpen. En het is toch maar een kleine leugen om bestwil?

Irma: Och, laat maar Solange. Dat zal hij voor mij toch niet doen!

Stanne: O.k., maar op één voorwaarde, dat het uiteindelijk ons Lisetje haar keuze wordt! Ik ga haar niet dwingen!

Solange: Nee, natuurlijk niet!

Irma: Oh, Stanne, je bent een schat!

Stanne: Maar ik zou niet weten hoe daaraan te beginnen.

Irma: Ik ook niet.

Solange: Néé? Laat dat maar aan mij over. Stanne speelt toch samen met mijne Rob toneel? Stanne de baron en Rob de butler?

Irma: Wat heeft dat er nu mee te maken,

Solange: Wel, dat ze hun rol maar eens moeten spelen, maar dan niet op de repetitie maar wel thuis!

Stanne: Zeg Solange, neem me niet kwalijk, maar staan ze nog allemaal op een rij? Dat gaan die doorhebben hoor!

Solange: Ik weet dat je een goed acteur bent en als je dat goed speelt, dan trappen die erin met hun ogen open!

Irma: Het zou natuurlijk een heel goed middel zijn om ons Lisetje te helpen.

Stanne: Ik weet het niet hoor.

Solange: Wat hebben jullie te verliezen?

Irma: Eigenlijk niets.

Solange: Waar wachten jullie dan nog op? In het leven moet je al eens iets doordrijven voor het goede doel. Met alleen maar te zitten wachten en niets te doen, bereik je ook niets!

Irma: Dat is waar.

Stanne: Maar vergeet niet dat Laurentine er ook nog is! Die gaat dat niet goedkeuren en zeker niet willen meedoen!

Solange: Zij heeft de ouders van Frederic toch nog niet gezien?

Irma: Nee.

Solange: Wel, dan kunnen we zeggen dat de vader van Frederic een heel gekende regisseur is met zijn assistente, die de rol van je vader en buurman eens thuis komt beoordelen. Als het lukt, hangt er een schitterende rol aan vast!

Irma: Dat is een goed idee.

Solange: En we vragen haar, of ze mee wil doen. Ze kan de rol van de sexuologe in het stuk op haar nemen.

Stanne: Ik denk niet dat je haar zover zult krijgen!

Irma: We kunnen het toch proberen. Ik zal eens met haar praten. Ik ben zeker dat ze haar vader een plezier wil doen!

Stanne: En wat als we door de mand vallen?

Solange: Dan zien we wel. Wie niet waagt, niet wint.

Irma: En ons huis dan? Dat is hier toch niet sjiek genoeg!?

Solange: Heb je het decor van het stuk al eens goed bekeken? Dat zal voor een goed doel nog wel een verhuis kunnen verdragen zeker? 't Is toch maar voor één avond.

Irma: O.k. dan, maar enkel als Lisetje met Frederic op weekend is, want zij zou dat nooit goedkeuren.

Solange: Het is voor haar eigen bestwil. Je zal zien dat ze daarna volledig aanvaard wordt in die rijke familie.

Irma: En dan zal ze wel bijdraaien, wanneer ze voelt dat ze volledig aanvaard wordt, want het is dat wat haar tegenhoudt!

Stanne: Dan heb ik nog een probleem. Ik zou echt niet weten wat ik die avond moet zeggen.

Solange: Niet erg hé. Leer je rol nu maar goed vanbuiten, dat gaat mijne Rob ook doen en de rest is kinderspel.

Irma: En ik zou de rol van madame de baronnes kunnen spelen. Ik heb vroeger op school nog toneel gespeeld. Dat zou misschien wel lukken.

Solange: Prima! Dan zal Laurentine het ook heel gewoon vinden dat ze een rol moet spelen. Ze moet hem natuurlijk niet helemaal kennen. Als ze maar meedoet en volhoudt dat ze sexuologe is, dan is het o.k.

Stanne: Ik hoop het maar!

Solange: Jullie moeten dat koppel uitnodigen voor een diner. Zeg maar, om nog eens te komen praten. Ik zal wel helpen en Rob ook. Ik ben de serveerster...enfin in één woord; de meid. Je zal zien dat we er plezier gaan aan beleven.

Stanne: Plezier gaan aan beleven? Dat is nog af te wachten.

Solange: Oh, ik zou die kakmadam haar gezicht willen zien! Stel je voor, zij denken dat jullie schatrijk zijn!

Stanne: Als ze er maar niet achter komen!

Solange: Zo'n volk is zodanig ingepalmd door het geld dat die niet verder nadenken. Mij moet je zo'n mensen niet leren kennen!

Irma: Hoe kan jij dat nu weten?

Solange: Je weet toch dat ik jaren meid ben geweest bij de familie de Beaucourt de Chatelet de Merveille?

Stanne: Ja, dat is waar ook.

Solange: En streken dat die hadden! Maar op het einde van de maand, dan kwam madam vragen of ze, voor één keer, maar dat gebeurde dan dikwijls, mijn loon de volgende keer dubbel mocht betalen.

Irma: Hadden die dan geen geld?

Solange: Het is zelfs voorgevallen dat ze aan mij een lening kwam vragen, omdat de banken weigerden! Maar wel pretentie voor tien!

Stanne: Sommige rijken! Het is niet altijd wat je te zien krijgt.

Irma: Maar dat is met de ouders van Fredric nu niet het geval hoor. Tenminste, dat denk ik toch niet.

Solange: Je kent de mensen nooit. Vooral in die kringen wordt er veel komedie gespeeld.

Stanne: Dat moeten wij gelukkig nooit doen. Wij weten wie we zijn en wat we bezitten en dat weten onze vrienden ook.

Solange: Maar voor één keer, voor het goed van Lisetje, zullen jullie toch moeten veranderen, want anders geraakt het probleem hier niet opgelost.

Stanne: Je vraagt wel veel.

Solange: En? Beginnen we eraan?

Irma: O.k., ik nodig hen uit. Op hoop van zegen! 't Is voor het geluk van Lisetje. Gelukkig gaan zij en Frederic op weekend en hoeven ze daar niets van te weten.

Solange: Ik ga het Rob vertellen. Stanne, kom mee, dan kan je samen met Rob plannen wanneer jullie het decor gaan verhuizen en samen je rol nog wat gaan oefenen.

Stanne: O.K. (*Gaan beiden af.*)

Irma: (*Begint de meubels bij elkaar te zetten.*) Als dat maar goed afloopt! Maar wat heb ik eigenlijk te verliezen? En als het lukt, dan zit ons Lisetje op rozen!

(*Licht gedempt.*)

PAUZE

(Decor: zeer sjiek, maar in Middeleeuwse stijl, gemaakt met decormateriaal. Tafel is gedekt voor vijf personen met daarop ook een kleine bel voor de meid en een grote bel voor de butler Jeams. Ook op de salontafel staan twee dergelijke bellen.

Irma en Stanne zijn ook sjiek gekleed, met pruiken, zoals in de Middeleeuwen.)

Irma &
Stanne:

(Zitten in het salon en drinken whisky.)

Irma: Dat krijg ik nu niet binnen!

Stanne: Maak dan je lippen wat nat. Doe alsof je drinkt en giet af en toe wat in de plant.

Irma: En jij? Jij lust dat toch ook niet?

Stanne: Dat zei ik maar omdat het te veel geld kost, maar ik vind dat wel lekker!

Irma: Val nu a.u.b. niet uit je rol! Het is voor ons Lisetje haar toekomst!

Stanne: Zeg, maar ik ken mijn tekst nog niet van buiten hoor! Het is nog altijd repetitie!

Irma: En die rok, die trekt langs alle kanten tegen!

Stanne: Je hebt die toneelkleding ook niet op voorhand kunnen passen.

Irma: Ik ruik helemaal naar de mottenbollen.

Stanne: Wacht, daar heb ik nog iets voor. *(Staat op en neemt uit de kast een fles parfum, waarmee hij kwistig over Irma spuit.)*

Irma: Stop al maar. Dat spul stinkt uren in het rond!

Stanne: Dat staat sjiek.

Irma: Ik zweet me dood met die pruik! Maar met mijn “piereverdriet” kan ik natuurlijk nooit zo’n kapsel bekomen.

Stanne: Je ziet er goed uit madame de baronnes!

Irma: Waar zijn we aan begonnen!

Solange: *(Gekleed als dienstster in Middeleeuwse stijl. Komt uit de slaapkamer, die nu dienstdoet als keuken.)* Is alles in orde? Ik geloof dat ik de auto heb gehoord. Rob sta je klaar? *(Er wordt gebeld.)* Oei! Daar zijn ze! *(Af naar slaapkamer.)*

Rob: *(Staat als butler klaar bij de voordeur en gaat open doen.)* Madam, monsieur.

Mercedez&

Thomas: *(Komen binnen. Ze blijven met grote ogen naar de butler staren en kijken dan in het rond.)*

Thomas: Wij moesten toch komen eet bij de ouders van Lisette om nog eens te praat?

Irma &

Stanne: *(Staan recht en geven een hand aan Mercedez en Thomas.)*

Rob: *(Neemt de jassen aan en hangt ze in de hall. Af naar slaapkamer.)*

Stanne: Madam, het is me een groot genoegen u te mogen ontvangen. Welkom. Voilà, mon épouse.

Mercedez &

Thomas: *(Geven een hand met open mond.)*

Stanne: Kunt u mij volg naar de salon voor het apéritif? *(Belt met de keine bel op de salontafel. Allen gaan zitten in het salon.)*

Solange: *(Komt uit de slaapkamer.)* Monsieur, u verlangt?

Stanne: Marie-Thérèse, breng mijn genodigden van die goede Schotse whisky en met veel ijs!

Solange: Tot uw dienst monsieur. *(Af.)*

Mercedez: Maar wat is hier gebeurd? Mon Dieu! Quelle changement! U heb ook een dienstmeid ? U had toch geen personnel ?

Thomas: En dat sjiek interieur? Het ziet er hier heel anders uit dan de vorige keer! En jullie zien er ook zo ... anders uit!

Irma: Ja, het kan veranderen in het leven nietwaar?

Stanne: Wij edellieden volgen nog altijd de wens van onze vorst! Wij zullen ons niet verlagen door om te gaan met "le peuple"!

Irma: Heu... mijn man wil zeggen dat we nu eindelijk van ons geld gaan genieten.

Mercedez: Geld? Gaan genieten?

Stanne: Onze bezittingen zullen niet langer een verborgen leven leiden!

Thomas: Bezittingen? Wat bedoel je daar mee?

Irma: Dat iedereen vanaf nu mag weten hoe rijk we zijn! We hebben n.l. een tijd geleden een heel grote erfenis gekregen.

Mercedez: Erfenis? Daar wisten wij niets van! Mon Dieu, mon Dieu!

Irma: Daarom hebben wij jullie ook opnieuw uitgenodigd. We wilden alles eens uitleggen en eens over onze rijkdom praten.

Mercedez: Ik kan niet volg!

Irma: We hebben het eerst verborgen gehouden voor iedereen, maar dat is natuurlijk niet vol te houden!

Mercedez: Wat hebbe jullie dan geërfd?

Stanne: Het kasteel en de landerijen van baron de Tutoieau de Mercredi Plavé de Beaucourt! Onze nonkel Nestor in Amerika. God hebbe zijn ziel!

Irma: Plus vijf hotels en vier parkings in Brussel.

Mercedez: Vijf hotels...en vier parkings! Mon Dieu, mon Dieu!

Irma: Hij was schatrijk en baron met een adellijke titel, maar doodongelukkig!

Stanne: Een adellijke titel opende voor hem alle stadspoorten!

Irma: En wij waren zijn enige familie! En de titels hebben wij ook geërfd! Thomas is nu Baron en ik ben nu Barones!

Mercedez: Oh! Niet te geloof! Mais enfin! Wat een eer om jullie te ontmoeten! Welkom in onze vriendenkring! Nietwaar Chouchou?

Thomas: Bien sur! Bien sur!

Solange: *(Komt op en serveert de whisky.)* Voilà, en het is goede straffe! Niet zo van dat slap toneelspul en met veel ijs!

Irma: Ja, Marie-Thérèse, u kunt gaan.

Solange: *(Af.)*

Mercedez: Maar ik kan het niet geloven! Een erfenis? Waarom hebben jullie dat bij onze eerste ontmoeting niet meteen gezegd?

Thomas: Ja, waarom niet? Dat zou veel hebben veranderd!

Irma: Och, wij wilden niet opscheppen en eens zien of de mensen ons ook sympathiek zouden vinden, zonder al ons geld.

Mercedez: Maar wij hebben u vanaf het eerste ogenblik sympathiek gevonden! Nietwaar chouchou?

Stanne: Adellijken kan men meteen herkennen! Zij behoeven geen voorspraak. Opvoeding en standing zullen altijd zegevieren!

Thomas: Ja, ja, maar ik begrijp niet...

Mercedez: En u drink whisky? Mon Dieu, mon Dieu!

Stanne: Godendranken zullen bij nacht en nevel worden gedronken! Ze verwarmen de lange winteravonden in het kasteel!

Thomas: En ik die dacht dat u geen whisky dronk?

Irma: Mijn man heeft soms ook wat geestelijke steun nodig, nu hij al dat geld moet beheren.

Stanne: Het is inderdaad soms wat veel. Ik heb de verantwoordelijkheid van mijn adellijk ambt dan ook aan mijn personeel overgedragen.

Mercedez: *(Drinkt haar whisky in één slok leeg.)* Mon Dieu, mon Dieu! En weet Frederic dat al?

Irma: Nee...nee...Lisette heeft ons gevraagd het hem niet te vertellen. Ze was bang dat hij dan alleen voor haar geld zou vallen. En nu ze samen op weekend zijn vonden wij het een geschikt moment om jullie opnieuw uit te nodigen en alles te vertellen.

Mercedez: Maar enfin! Zo'n prachtig meisje! Hoe zou hij het in zijn hoofd kunnen halen om haar enkel voor het geld te willen! *(Tot Thomas.)* Chouchou, geef mij onmiddellijk de GSM dat ik Frederic kan opbellen.

Irma: Frederic heeft zijn GSM hier vergeten en Lisette heeft er nog geen, dat zal dus niet gaan. Ik weet ook niet waar ze logeren.

Mercedez: Maar...dat is een catastrofe! Enfin...ik bedoel...nu hij in de familie komt zou hij toch van alles op de hoogte moeten zijn!

Irma: Ja, dat is waar, maar we laten Lisette beslissen wanneer ze het hem vertelt.

Mercedez: Lisette laten beslissen? Frederic heeft toch ook nog wat te zeggen zou ik denken?

Stanne: Verschillende kasteelheren en edelen onder onze vrienden zijn nog niet op de hoogte! *(Belt met grote bel.)*

Rob: *(Komt uit de slaapkamer.)* Monsieur le baron?

Stanne: James, nu ik er aan denk, verwittig kasteelheer de Markgrove dat ik op de jacht aanwezig zal zijn.

Rob: Zeker, monsieur le baron. Ik zal alle voorbereidingen treffen. (*Af naar slaapkamer.*)

Mercedez: Jullie hebben ook een butler?

Irma: Dat hoort erbij nietwaar. Allemaal geërfd!

Mercedez: Mon Dieu, mon Dieu!

Mercedez: Niet te geloven! *Neemt het glas van haar man en drinkt het volledig uit.*)

Irma: (*Tot Stanne.*) We moeten nog wachten op Laurentine, onze andere dochter, vooraleer aan tafel te gaan. (*Tot Mercedez.*) Zij heeft het zo druk tegenwoordig. Gelieve haar te willen verontschuldigen.

Stanne: Tijdens het jachtseizoen zijn er nooit problemen. Als wij met de edelen en de gezanten van de Koninklijke Hoven en van de omliggende kastelen op klopjacht gaan, dan is iedereen steeds op tijd voor het Koninklijk maal!

Mercedez & Thomas: (*Begrijpen er niets van, maar knikken toch "ja".*)

(*Er wordt gebeld.*)

Laurentine: (*Staat voor de deur.*)

Rob: (*Gaat open doen.*)Doktor. (*Hij maakt een buiging voor Laurentine wie de rol voor haar vader meespeelt. Rob af naar slaapkamer.*)

(*Het gezelschap staat recht en wordt aan elkaar voorgesteld.*)

Stanne: Madame Mercedez, monsieur Thoma, dat is mijn dochter, doktor Laurentine Vis.

Mercedez: Vis? Ik dacht dat jullie Vijs noemden?

Irma: Vroeger ja, maar een mens moet met zijn standing meegaan nietwaar. Vis, op zijn Frans klinkt beter!

Thomas: Veel meer allure!

Laurentine: Sorry dat ik wat later ben, maar ik moest er nog vlug een paar versieren, vooraleer ik naar hier kon komen.

Mercedez: Een paar versieren?

Irma: Ja...ons Laurentine is een gezonde jongedame, nietwaar?

Mercedez: Ik begrijp, ik begrijp. Zeker veel succes bij de jonge mannen?

Laurentine: Ik heb niet te klagen.

Stanne: *(Belt met grote bel.)*

Rob: *(Komt vanuit de slaapkamer.)* Monsieur le Baron?

Stanne: James, nu doktor Laurentine hier is kunnen we aan tafel.

Rob: Zeker monsieur le baron. *(Vraagt aan het gezelschap aan tafel te gaan.)* Wilt u me volgen? *(Gaat achter de stoel van Mercedes staan en laat haar plaatsnemen. Dan doet hij hetzelfde met de anderen.)*

Stanne: James, u kunt serveer de vin s. v. p.

Rob: *(Opent een fles en laat Stanne de wijn proeven.)*

Stanne: James, uit welke kelder heb je die genomen?

Rob: Uit de achterste kelder monsieur le baron waar die hele oude wijnen liggen.

Stanne: Oh, ja, die heeft hij nog gekregen op het tuinfeest van hare majesteit, de koningin in Engeland!

Laurentine: En zijn dat nu ook zo van die dure flessen pa? Of van dat gekleurd water?

Irma: Maar...doktor...kijk eens op het etiket! Natuurlijk zijn dat hele dure flessen!

Mercedes: *(Tot Laurentine.)* Bent u ook een wijnkenner?

Laurentine: Eigenlijk ben ik daar niet zo zot van, maar voor deze keer, om onze pa een plezier te doen, zal ik daar niet van doodgaan.

Stanne: Zeer goede wijn James! Godendranken die onze tongen strelen! Van heinde en verre zullen ze komen proeven!

Rob: *(Serveert nu iedereen. Af.)*

Irma: *(Belt met kleine bel.)*

Solange: *(Komt op.)* Madam wenst?

Irma: Marie-Therese je kan serveer de voorgerecht.

Solange: Tot uw dienst madam. *(Af.)*

Thomas: *(Tot Stanne.)* U heb wel een knappe dienstmeid!

Mercedes: Thoma!

Stanne: Het personeel moet voldoen aan de Koninklijke etikette! Ze staan dan ook aan te schuiven om hier te mogen werken.

Mercedez: Mon Dieu, mon Dieu en bij mij, zij loop altijd weg!

Thomas: Ik weet wel waarom!

Mercedez: Maar enfin chouchou!

Solange: *(Komt op met voorgerecht en bedient iedereen.)*

Mercedez : Ho, des truffles avec du caviaar!

Solange: *(Tot Irma.)* Ik hoop dat de caviaar nog goed is, want die had ik nog staan van ons vorig kerstfeestje en ik dacht zo...

Irma: Ja, Marie-Thérèse, het is in orde, u kunt gaan!

Solange: *(Af.)*

Laurentine: Spijtig dat onze pa niet altijd thuis moet repeteren hé. Ik zou dat wel kunnen gewoon worden!

Mercedez: *(Tot Laurentine.)* Wat bedoelt u “repeteer”?

Irma: Wel dat haar vader thuis zijn rollen repeteert. Hij is toch ook nog acteur, zoals ik je al vertelde?

Mercedez: Mon Dieu, mon Dieu! Wie had dat nu gedacht! Wat een familie van cultuur! *(Tot Laurentine.)* En ik hoor u aanspreek met doktor?

Irma: Ja, doktor in de seksuozologie!

Laurentine: Seksuologie moeder.

Irma: Heb ik dat niet gezegd? Ja, sorry...ik heb mijn goede bril niet op!

Mercedez: Seksuologe! Mon Dieu, mon Dieu!

Laurentine: Och ja, ik moet meespelen nietwaar!

Mercedez: Meespelen?

Irma: Meewerken bedoelt zij! De jeugd van tegenwoordig mag niet lui zijn! Ze moeten meewerken!

Mercedez: Ja, natuurlijk!

Stanne: In onze kringen is intellectuele kennis noodzakelijk! Koningshuizen en adellijke families zouden anders degenereren en dat kunnen wij mensen van onze stand niet toelaten!

Mercedez: Daar moet u over waken!

Stanne: Blauw bloed! Dat is waar het op aan komt! Koningen, hertogen en baronnen hebben dit door de eeuwen heen in stand gehouden. Wee hen die daar verandering in durft te brengen! Zij zijn hun wapenschild niet langer waardig!

Thomas & Mercedez: *(Kijken weer niet begrijpend naar Stanne.)*

Thomas: Blauw bloed? Dat hebben jullie toch ook niet?

Irma: Jawel! Allemaal mee geërfd!

Mercedez: Mon Dieu, mon Dieu!

Laurentine: Alé, blauw bloed, ze zeggen dat zo nietwaar, maar vorige week had onze pa nog een bloedneus en ik kan jullie verzekeren dat het zeker geen...

Irma: Als baron heeft hij nu blauw bloed!

Laurentine: Oh, ja dat is ook waar. Dat was ik al even vergeten!

Mercedez: Maar niet te geloven! Wat een nederigheid in deze familie!

Irma: Het gaat tenslotte niet alleen over blauw bloed nietwaar. Er komt veel meer bij kijken.

Stanne: Baron zijn heeft zo zijn verplichtingen. Je in de adellijke kringen kunnen bewegen, dat is het waar het op aan komt!

Laurentine: Goed gezegd pa! Als er nu nog één durft zeggen dat jij je rol niet kent, dan krijgt hij het met mij te doen!

Mercedez: Zijn rol niet kent?

Irma: Wel ja! Het is niet zo gemakkelijk om van het ene moment op het andere baron te moeten zijn nietwaar?

Laurentine: Ik vind dat pa dat perfect doet! Als hij nu niet wordt aangenomen, dan weet ik het niet meer!

Irma: Aangenomen bij het amateurstoneel! Stanne heeft heel veel talent!

Mercedez: Ja, ik begrijp! Daar twijfel ik niet aan!

Thomas: Het voorgerecht was délicieux!

Irma: Ja, we hebben een heel goede kok! (*Belt met kleine bel.*)

Solange: (*Komt uit slaapkamer.*) Madam verlangt?

Irma: Marie-Thérèse je kan afruim de voorgerecht.

Solange: (*Ruimt af.*) Amaai, het heeft gesmaakt zo te zien! Nu maar hopen dat jullie morgen niet met je poten omhoog liggen, want zoals ik al zei, de caviaar...

Irma: Marie-Thérèse! Let op uw taal ! Personeel moet kunnen zwijg!
(*Tot Mercedes.*) Ze is het nog niet goed gewoon! Mijn excuses daarvoor!

Solange: Zwijgen bedoel je zeker! Maar kom, ik heb het verstaan. Ik zal nog eens opdienen! (*Af.*)

Mercedez: Mon Dieu! De personel is precies niet zo goed opgevoed! Bij mij, ze zou zo niet een antwoord moeten geef!

Irma: Onze excuses! Ik moet dat nog een beetje leren, nietwaar. Het is allemaal nog nieuw.

Laurentine: Zeg pa, wie had dat gedacht dat we hier zo nog eens zouden zitten! Ik zou dat wel gewoon kunnen worden! Goed eten...chique wonen... alhoewel je over smaak kunt discussiëren nietwaar en dit hier is allemaal nep!

Mercedez: Wat bedoel u “nep”?

Irma: Dat is weer zo één van die nieuwe woorden. De dokter plaagt ons graag een beetje, begrijpt u? Zelf ziet zij liever modern.

Mercedez: Ik vind het hier heel stijlvol!

Laurentine: Jammer dat het niet blijft duren.

Irma: Heu...de dokter bedoelt dat iedereen, vroeg of laat moet sterven nietwaar. Niets duurt eeuwig!

Thomas: Was het maar zo simpel!

Irma: (*Belt met kleine bel.*)

Solange: Madam?

Irma: Marie-Thérèse je kan bedienen de hoofdschotel.

Solange: Tot uw dienst madam. (*Af.*)

- Mercedez: *(Tot Irma.)* Ze komt wel vlug als u bel! Ik moet soms wel tot drie keer bellen! Niet te geloven!
- Stanne: Slaven en bedienden worden goed behandeld en vergoed. Ze komen graag voor de edelen werken. Op sommige Koninklijke hoven gaat het er heel anders aan toe!
- Mercedez: Wij zijn niet van adel, dat maakt misschien het verschil, maar wij zijn toch ook van hoge standing!
- Solange: *(Brenkt het voorgerecht.)*
- Mercedez: Rable du lièvre! Hum!
- Solange: Ja en het is een goede dikke! Je moet zijn billekens maar eens bekijken! Zeker één die lang in het wild heeft rondgelopen, want als je tegenwoordig die zelfgekweekte konijnen ziet, die ze dan voor haas verkopen dan...
- Irma: Marie-Thérèse, zoals ik je al zei is het niet de gewoonte dat het personeel praat tijdens het opdienen!
- Solange: *(Kijkt kwaad naar Irma. Af.)*
- Mercedez: Het is toch niet te geloof! Misschien ze werkt goed, maar je kan wel hoor dat ze niet is van de hogere kring! Zij...hoe moet ik dat zeg...WEEGT niets in onze maatschappij.
- Stanne: Een hele lichte veer kan door de wind veel verder worden gedragen, dan een zware steen!
- Laurentine: Dat is waar pa!
- Thomas: Het eten ziet er anders wel verrukkelijk uit!
- Laurentine: *(Begint te eten.)* Die haas heeft onze pa gisteren nog zelf uitgekleet!
- Mercedez: Doktor, u bent een grappenmaker! U hebt zeker beroepsmisvorming? Gisteren nog uitgekleet, haha...
- Stanne: Het jachtseizoen is een groot succes! De hoornblazers zullen het aansluitende feest komen opluisteren en iedereen zal worden uitgenodigd!
- Laurentine: Lap, weeral feest!
- Mercedez: Mon Dieu, mon Dieu! Hopelijk kunnen wij daar ook bij zijn!
- Stanne: *(Belt met grote bel.)*
- Rob: Meneer wenst?

Stanne: James, vul de glazen nog eens.

Rob: *(Schenkt nog wat wijn in. Af.)*

Stanne: Laten we drinken op het voortbestaan van de aristocratie!

Thomas: Ja, daar drinken we op!

Mercedez: Onze familie vaart er wel bij!

Laurentine: Uw familie misschien wel, maar wij zullen altijd gewone mensen blijven.

Irma: De doktor bedoelt dat wij geen pretentie hebben!

Mercedez: Wat een sjiek mentaliteit! Dat er toch zo'n nederige mensen bestaan!

Thomas: *(Tot Mercedez.)* Wij mogen van geluk spreken hen te mogen kennen! Het zou en droom zijn mocht onze zoon met hun dochter kunnen trouwen!

Laurentine: Ja, maar dat zal zo maar niet gaan hoor, want ik heb al een lief!

Mercedez: Dat hoor ik graag! Maar ik heb het wel over uw zus hé!

Thomas: Dat komt nu wel in orde!

Stanne: Liefde is van alle tijden!

Rob: *(Komt naar Stanne en praat stil.)* Monsieur le baron, uw maîtresse, jonkvrouw Lelièvre laat vragen of... *(Fluistert nu onverstaaanbaar verder.)*

Stanne: *(Praat vlug en stil.)* Maak met haar een afspraak bij baron Le Grand. Ik zal er zijn!

Rob: *(Knikt instemmend. Af.)*

Mercedez: *(Stil tot Irma.)* Een maîtresse! Excusez moi dat ik het heb gehoord, maar maakt u daar geen probleem van?

Irma: Wij moeten onze standing volgen nietwaar! Dat staat chique! Dat hoort erbij.

Thomas: Monsier le baron, wat bent u een gelukkig man! Ik wou dat ik dat ook zo kon, want als ik een afspraak wil maak dan...

Mercedez: Ja, Thomas, jij bent nu eenmaal geen baron!

Laurentine: En dan? Als het maar om te spelen is kan dat toch geen kwaad?

Thomas: Om te spelen ja, maar dat begrijpt Mercedez niet.

Laurentine: Zo heeft onze pa eens te doen gehad met de buurvrouw. Ook om te spelen natuurlijk. Je had zijn kop toen moeten zien! Zo rood als een tomaat!

Mercedez: *(Tot Irma.)* En u gaat daar allemaal mee akkoord?

Irma: Ik heb er toen eens goed mee gelachen en gezegd dat, wanneer hij het dan toch doet, het ineens goed moet doen nietwaar.

Mercedez: Mon Dieu, mon Dieu!

Thomas: Ik wou dat mijn vrouw ook zo kon reageren!

Irma: *(Belt met kleine bel.)*

Solange: Ja madam?

Irma: Marie-Thérès je kan afluim en serveer het dessert.

Solange: Tot uw dienst madam. *(Af.)*

Thomas: Hum! Het dessert! Daar ben ik altijd favoriet van!

Laurentine: En ik ben specialist!

Irma: Ja, dokter Laurentine heeft een hobby en zij kan heel goed taartjes bakken!

Mercedez: En dat voor een sexuologe! Wanneer doet u dat allemaal?

Stanne: Edele heren, die hun tijd goed besteden, zullen ten alle tijden op de waardering van de edelen kunnen rekenen!

Thomas: Oui oui, dat is zo, chère amis!

Solange: *(Serveert het dessert.)*

Mercedez: Mon Dieu, mon Dieu! Du tiramisou!

Solange: Voilà het dessert. *(Tot Mercedez)* Ik zou er maar niet te veel van eten als ik jou was, want daar word je nogal rap dik van. En daarbij, al die zoetigheid is niet zo goed voor iemand die al wat ouder is!

Irma: Marie-Thérèse! Denk aan wat ik u eerder heb gezegd!

Solange: Sorry, madame! Ik ben al weg! *(Af.)*

Mercedez: Mon Dieu, het is toch niet te geloof! Bij mij, zij vloog aan de deur!

Laurentine: Nu niet overdrijven hé. Wanneer ons ma haar niet had, dan kon ze zelf dat feestje hier opdienen.

Stanne: De elite zal de bovenhand krijgen! Enkel de adel zal zijn slaven nog kunnen onderhouden en feesten met de opbrengst van de jacht.

Mercedez: Daar hebt u groot gelijk monsieur le baron!

Thomas: Maar de tiramisou is wel heel lekker.

Irma: Ja en met een dubbele portie Amaretto!

Mercedez: Mijn complimenten!

Laurentine: *(Kijkt naar het bord van haar vader.)* Zeg pa, hoort dat nu allemaal bij je rol? Moet jij dat elke keer naar binnen spelen? Dat kan toch ook niet goed zijn voor de lijn?

Stanne: Edellieden, hertogen en baronnen zijn altijd goed gevoed geweest. Alleen het gewone volk loopt er mager bij, omdat ze niet genoeg te eten krijgen!

Mercedez: *(Tot Laurentine.)* Ik hoor, u hebt gevoel voor humor!

Laurentine: Natuurlijk heb ik gevoel voor humor! Je kan dat hele gebeuren hier toch niet au serieux nemen nietwaar? Maar kom, als mijn vader er een goede rol aan overhoudt, doe ik graag mee!

Irma: Ja...zoals ik al zei...zijn rol in toneel... en wie weet wat voor andere rollen dat nog kan meebrengen.

Mercedez: Ja, eens een mens zich in die kringen beweegt! Mensen van standing, zoals wij, kunnen daarvan meepraten!

Stanne: Zijne Koninklijke Hoogheid vertelde me het gewone volk niet te vertrouwen! Kastelen worden beschermd en de feesten van de edellieden zullen altijd voorrang krijgen! Wee hen die hun gezag durft te ondermijnen! Ze zullen verbannen worden en gefolterd!

Mercedez: Gefolterd? Mon Dieu, mon Dieu!

Laurentine: Zeg pa, als ik het moet voorzeggen dan zeg je het maar hé.

Thomas: Voorzeggen?

Irma: Dokter Laurentine bedoelt, dat haar vader het voor het zeggen heeft natuurlijk.

Thomas: Dat is soms heel wat minder als je getrouwd bent!

Laurentine: Dat is waar. Ik ben gelukkig nog niet getrouwd.

Mercedez: Niet gelukkig getrouwd?

Laurentine: Nee, gelukkig nog niet getrouwd! Dat zou anders veel te lastig zijn om mijn beroep goed te kunnen uitoefenen. Vooral 's nachts!

Thomas: Werkt u dan ook 's nachts?

Laurentine: Natuurlijk! Het is vooral dan, dat het gebeurt nietwaar? U moest dat zelf maar eens doen, dan vliegt de tijd nogal hoor! Terwijl er een paar liggen af te koelen, moet je al bezig zijn om de rest voor te bereiden!

Mercedez: Mon Dieu, mon Dieu!

Stanne: En het gouden geld, door de slaven verdiend, is niet meer te tellen!

Thomas: *(Tot Laurentine.)* Het gouden geld?

Laurentine: Ja, maar voor het geld doe ik het niet hoor.

Thomas: Nee, nu je vader zo rijk is hoeft dat ook niet meer!

Laurentine: Dat maakt geen verschil want dat is maar een spel, maar ik doe het echt voor mijn plezier!

Irma: Zo heb ik haar opgevoed. Dat was niet altijd gemakkelijk. Zij heeft in het begin veel van mij moeten leren!

Mercedez: Mon Dieu, mon Dieu! *(Tot Laurentine.)* Enfin...het is te hopen dat u goed bent in uw beroep, dan zal u nog veel mensen kunnen helpen.

Irma: *(Belt met kleine bel.)*

Solange: Madam?

Irma: Jij kan afluim.

Stanne: Marie-Thérèse, breng ook maar meteen de koffie.

Solange: Tot uw dienst monsieur. *(Ruimt het dessert af. Af.)*

Stanne: Zo'n koffie na het diner kan smaken. Aan de Koninklijke hoven hebben ze zelfs hun eigen branderij!

Mercedez: Komt u dan wel eens aan de Koninklijke hoven?

Stanne: Ik ben er als het ware kind aan huis en vertrouwenspersoon van menige prins en prinsessen.

Mercedez: Mon Dieu, mon Dieu en met zo'n familie mogen wij aan tafel zit!

Laurentine: Ja, jammer dat het maar om te spelen is nietwaar?

Thomas: Wat bedoel u?

Irma: Wel...Laurentine wil zeggen, dat haar vader met die prinsen en prinsessen mag spelen.

Thomas: Oh! Spelen zij ook amateurstoneel?

Stanne: Zoiets ja...

Solange: *(Serveert koffie met gebak.)*

Thomas: Oh! Ik heb werkelijk heel lekker gegeten! En nu nog een lekker gebakje! Hum!

Laurentine: Die heb ik ook zelf gemaakt! Nog één van mijn specialiteiten!

Mercedez: Maar enfin! Wat een capaciteiten verbergt u nog allemaal! Er zijn weinig edellieden, die u dat zullen nadoen! Jammer genoeg heb ik geen tweede zoon, want anders, u was voor hem niet veilig!

Stanne: Wij edellieden vullen onze dagen met feesten en drinken. Dat zijn we aan onze standing verplicht. Al is dat soms wel heel vermoeiend!

Mercedez: *(Tot Thomas.)* Wij zouden dat wel vlug gewoon zijn, nietwaar chéri?

Thomas: Zeker weten!

Stanne: Iemand nog zin in een Irish coffee om af te ronden?

Thomas: Daar zeg ik geen nee tegen!

Mercedez: Ik ook niet!

Irma: Euh...voor mij een kleintje dan.

Laurentine: Nee, dank je, niet voor mij.

Stanne: *(Belt met kleine bel.)*

Solange: *(Komt op.)* U wenst?

Stanne: Marie-Thérèse, breng ons nog vier Irish coffee a.u.b.

Solange: Jazeker monsieur le baron. *(Af.)*

Thomas: Irish coffee! Hum! Ik hoop dat hij straf genoeg zal zijn!

Laurentine: Dat dronken wij toch nooit? Dat is gemaakt van whisky!

Irma: Monsieur le baron moet volgens zijn standing leven hé!

Mercedez: Zo hoor ik het graag!

Laurentine: Ja, als je het zo bekijkt, dan heb je gelijk. We zullen dan maar een beetje profiteren van het toneelbudget!

Thomas: Van het toneelbudget? Ik begrijp niet goed...

Irma: We hebben enkele flessen in voorraad, voor in geval er toneelrepetitie van de amateurskring is, begrijpt u?

Mercedez: Dat zullen wel plezante repetities zijn, denk ik zo! Ik geloof, ik sluit me ook aan bij jullie gezelschap!

Solange: (*Serveert de Irish Coffee.*) Hier is hij dan, die koffie van Ierland. Nu heb ik wel altijd moeite om dat woord uit te spreken: Irish Coffee. En ik heb er eens van geproefd. Ik zou dat echt niet binnenkrijgen. Precies of de koffie van bij ons niet te drinken is. Maar ja, daar word je niet zat van hé.

Irma: Marie-Thérès! Ken je plaats!

Mercedez: Dat zou mijn personel nu niet moeten zeg!

Laurentine: Maar ze heeft wel gelijk hé ma. Als je zo doorgaat met boemelen, dan lig je straks nog in de souffleurbak!

Mercedez: In de souffleurbak! Mon Dieu, mon Dieu! Wat heb u toch een rare humor doktor!

Solange: Verder nog iets madam? Ik voel mijn benen niet meer en de butler, ligt daarachter ook met zijn pikkels omhoog!

Irma: U kan zo dadelijk beschik!

Solange: Beschikken wil je zeggen zeker? Of krijg je de kuren van die prutsmadam ook al over?

Irma: Marie-Thérèse!

Mercedez: Ongelooflijk! Personel! Het is een schande!

Solange: Daarbij heb ik nog niets gegeten en ik krijg ook stilaan honger!

Irma: Je mag het overschot meenemen.

Solange: Vooruit dan maar. (*Legt zich neer in de zetel.*)

Mercedez: Maar enfin! Kan dat zomaar?

Irma: Och, laat ze maar. Ze heeft inderdaad haar best gedaan.

Thomas: *(Proeft.)* Voor toneelwhisky en dan nog van amateurs, is die bijzonder lekker!

Mercedez: De wijn was ook prima! *(Tot Laurentine.)* Zou ik u even kunnen spreek in salon?

Laurentine: Jazeker. Kom maar mee.

Laurentine &
Mercedez: *(Gaan vooraan in het salon zitten. Mercedez neemt haar Irish coffee mee.)*

(Licht wordt gedempt boven de tafel.)

Stanne: Wij verpachten het land aan wijnboeren. Steeds de beste kwaliteit! *(Tot Thomas.)* Kijk hier op het etiket... *(Het gesprek in het halfduister is nu niet meer verstaanbaar.)*

(Vooraan een spot op de salontafel. Enkel het gesprek van Laurentine en Mercedez is nu te horen.)

Mercedez: Zou ik u iets mogen vraag? Zo van vrouw tot vrouw. Het is in verband met uw beroep.

Laurentine: Vraag maar al wat je wil, want eerlijk gezegd begint dat hier mijn voeten uit te hangen. Het dagelijkse leven is heel wat anders dan wat er hier wordt opgevoerd!

Mercedez: Opgevoerd? Wat bedoelt u?

Laurentine: Wel...komen eten om onze pa en ma een plezier te doen. Eigenlijk is dat niets voor mij en zeker niet nu ik het zo druk heb met mijn beroep!

Mercedez: Zijn er dan zoveel problemen?

Laurentine: Problemen? Niet echt. Als er zijn lossen we dat snel op. Ja, eigenlijk is mijn beroep ook wel mijn hobby!

Mercedez: Uw hobby? Dat begrijp ik niet! Kan het soms niet wat te veel van het goede zijn?

Laurentine: Te veel van het goede? Soms wel ja, maar tenslotte heb ik er zelf voor gekozen nietwaar. Ik ben er dag en nacht mee bezig.

Mercedez: Dag en nacht? Mon Dieu, mon Dieu!

Laurentine: Nu is het wel zo dat ik er zelf niet aan kom, anders hou je dat niet vol.

Mercedez: Ja, dat begrijp ik! Te veel is te veel!

Laurentine: Goesting genoeg hoor! Daar niet van, maar een mens moet karakter hebben!

Mercedez: Is het niet vervelend dat zo al die mensen naar u toekomen, zo...allemaal met verschillende smaken en wensen? Als u begrijp wat ik bedoel?

Laurentine: Ach, daar raak je aan gewend. De ene wil het met veel gelatine, de andere heeft het liever met bananen of met een goede klad crème fraîche ertussen...

Mercedez: Crème fraîche ertussen? Mon Dieu, mon Dieu! Ik kan hier nog veel bijleren!

Laurentine: De laatste tijd heb ik veel werk met mannen die eens iets extra willen uitproberen om hun schoonmoeder of de buurvrouw een plezier te doen,

Mercedez: Wat zegt u! En vinden hun vrouwen dat goed?

Laurentine: Waarom niet? Die helpen meestal nog mee!

Mercedez: Mee helpen? Mon Dieu, mon Dieu!

Laurentine: Ja, ze gaan nu niet precies hun hand gaan vasthouden, maar toekijken en supporteren doen ze wel!

Mercedez: Een raar wereldje waarin u werkt! Maar met alle respect, wanneer er geen mensen als u moesten zijn, dan zouden er veel blijf zit op hun honger! Begrijpt u?

Laurentine: Als je dat maar weet! Ik kan me daar nu eens echt helemaal in uitleven!

Mercedez: Eindelijk nog eens iemand die met hart en ziel zijn beroep uitoefent! Waar vinden we zo'n mensen nog.

Laurentine: Ze worden zeldzaam, maar ik kan je verzekeren; 't is soms zweten geblazen!

Mercedez: 't Is daarom dat ik u durf aanspreek over de probleem...in alle vertrouwen natuurlijk! Wel ... mijn man...hoe moet ik dat nu zeg...die bakt er niets meer van...

Laurentine: Maar dan ben je bij mij aan het juiste adres! Ik los dat wel op!

Mercedez: Oplossen?

Laurentine: Ja, en troost je, hij is zeker niet de enige! Ik geef daar speciale lessen voor.

Mercedez: Speciale lessen? En doet u dat dan zelf?

Laurentine: Dat is toch mijn beroep. Soms geef ik de les individueel, maar het gebeurt ook in groep.

Mercedez: In groep? Mon Dieu, mon Dieu!

Laurentine: Ja, maar iedereen wordt wel afzonderlijk behandeld.

Mercedez: Eerst afzonderlijk? En heb je dan resultaat?

Laurentine: Dat zou ik geloven! Op één, twee, drie en ze kunnen het al! En ze blijven het doen! Dat is belangrijk!

Mercedez: Ja maar, zo vlug moet dat nu ook weer niet gaan!

Laurentine: Bij wijze van spreken, nietwaar. Het moet natuurlijk ook eerst de tijd krijgen om omhoog te komen anders is dat geen gezicht!

Mercedez: Ik begrijp het. En hebben jullie nooit ...hoe zou ik zeggen...geen mislukkelingen?

Laurentine: Dat is zeker! Dat is al verschillende keren gebeurd! Even geen aandacht...concentratie weg...verkeerde temperatuur...te heet of te koud...en het zakt in mekaar als een pudding!

Mercedez: Als een pudding!

Laurentine: Als dat gebeurt, dan zit je pas echt in de problemen, maar alles kan worden verholpen.

Mercedez: Ik hoop het maar!

Laurentine: Onlangs ben ik ook gestart met alles op video vast te leggen. Dan kunnen ze thuis nog eens rustig bekijken waar ze precies hebben geknoeid! Wees gerust, dan wordt er nogal wat afgelachen!

Mercedez: U bent wel een grappenmaker nietwaar?

Laurentine: Zo moet je kunnen zijn in het leven. Wanneer je dat allemaal te serieus gaat opnemen, dan is het plezier er rap af!

Mercedez: Ik begrijp dat u van niets meer mag schrikken!

Laurentine: Schrikken? Waarom? Dat is toch de meest normale zaak van de wereld?

Mercedez: Ik zal u mijn telefoonnummer geven. Zou u het erg vinden zelf mijn man daarover op te bellen? Ik durf het hem n.l. niet zo goed te vragen.

Laurentine: Waarom niet? Hij zal daar zeker geen spijt van krijgen!

Mercedez: Maar mag ik u toch nog vragen het niet in groep te doen. Dat zal hij zeker niet willen. Ik ken hem!

Laurentine: Geen probleem.

Mercedez: En de kosten?

Laurentine: Dat valt goed mee. Ik vraag een kleine vergoeding, maar de persoon in kwestie moet wel zelf zijn gerief meebrengen.

Mercedez: Zelf zijn gerief meebrengen? Mon Dieu, mon Dieu. Dat zal je dan met hem wel regelen nietwaar?

Laurentine: Het beste is om het met de kleintjes eerst te proberen, dat geeft de meeste kans op resultaat.

Mercedez: Met de kleintjes? Dat zal mijn man zeker niet waarderen!

Laurentine: Waarom niet? En je mag ze nadien mee naar huis nemen, zo kan de vrouw in kwestie er ook nog van mee genieten.

Mercedez: Mon Dieu, mon Dieu! 't Is dat je specialist bent, anders zou ik nog durven zeg; u bent pervers!

Laurentine: Dat zou ik geloven dat ze vers zijn. Daar kan je van op aan!

Mercedez: Voilà, hier is mijn kaartje. Bel hem één van de dagen a.u.b. Ik zal hem thuis een beetje voorbereiden.

Laurentine: O.k., bedankt.

Mercedez & Laurentine: *(Staan op en gaan naar de tafel.)*

Thomas: *(Tot Mercedez.)* Chéri, monsieur le baron heeft me alles van zijn wijngaarden verteld. Indrukwekkend! Nu wil hij me nog even zijn wapenarsenaal tonen.

Mercedez: Dat is o.k. chéri. *(Tot Irma.)* Ik heb een heel goed gesprek gehad met de dokter! Vrouwenzaken nietwaar. Ze kan de mensen zo op hun gemak stellen!

Laurentine,
Mercedez & Irma: *(Praten nu in stilte verder.)*

Thomas & Stanne: *(Treden op de voorgrond.)*

Stanne: Mag ik u mijn oude verzameling zwaarden en pistolen tonen? Ze zijn heel waardevol. Van uitzonderlijke klasse!

Thomas: Met veel genoeg, monsieur le baron!

Stanne: Mijn wapencollectie is één van de mooiste uit de hogere kringen. Ze zijn gemaakt uit dure metalen en versierd met prachtige edelstenen.

Thomas: Ik kan het zien! Ze zijn zeker erg waardevol!

Stanne: Deze hier...daarmee heb ik tijdens de Koninklijke jacht meerdere herten geschoten. En met deze sabel heb ik persoonlijk een everzwijn neergestoken!

Thomas: Zelf neergestoken! Magnifiek!!! *(Tot publiek)* Als ik niet beter wist, ik zou zeg, ze zijn van de plastiek!

Stanne: Dit is een geschenk van de hertog van Zwevezeke, ter waardering van mijn nooit aflatende interesse voor zijn schouwspelen.

Thomas: Chique!

Stanne: Ze zijn een leenheer waardig!

Thomas: Leenheer? Zei u leenheer?

Stanne: Euh...wel ja...

Thomas: Wel ik had u graag eens over iets gesproken...

Stanne: Als baron ben ik altijd bereid te luisteren naar de noden van het volk. Ik sta bij adellijken en edelen bekend als weldoener.

Thomas: Dat is een pak van mijn hart, want het is daarmee in verband dat ik een probleem heb ziet u.

Stanne: Zijn er problemen met de pacht van de grond of verwickelingen in het jachtgebied van zijne Koninklijke Hoogheid?

Thomas: Néé...heu...het zit n.l. zo...ik zou u in vertrouwen willen nemen.

Stanne: Zegt u maar.

Thomas: Mijn vrouw en ik...of liever, mijn vrouw, was tot voor kort héél rijk.

Stanne: Behoort ze dan niet meer tot de adellijke stand?

Thomas: Dat is het niet...ik heb zwaar gegokt de laatste tijd begrijpt u en het familiefortuin van mijn vrouw verspeeld.

Stanne: Spelen zullen er altijd zijn voor het gewone volk. Een man van eer die zich aan het verboden spel waagt, kan het wapenschild van de familie verliezen!

Thomas: Wapenschild? Nee, het geld bedoel ik! En het ergste is dat mijn vrouw daar nog niets van weet! En omdat u toch leenheer bent dacht ik zo...

Stanne: Grote schuld? Familiezaken worden in der minne geregeld. Zijne Koninklijke Hoogheid geeft daar zijn zegen over!

Thomas: Wil dat zeggen dat u mij het geld wilt lenen? U begrijpt dat ik dat op termijn zal terugbetalen. We zijn nu toch zo goed als familie nietwaar?

Stanne: Maar zeer zeker. *(Gaat naar de salontafel en belt met grote bel.)*

Rob: *(Komt op.)* U wenst monsieur le baron?

Stanne: James, breng mij schrijfgerief en papier.

Rob: Tot u dienst monsieur le baron. *(Af.)*

Stanne: Het spreekt voor zich dat alles zal worden neergeschreven, zodat het kan nagelezen worden door de schatbewaarder.

Thomas: Het spreekt ook voor zich dat ik alles zo vlug mogelijk zal terugbetaal!

Stanne: Dat heeft geen haast. Als baron en edelman ben ik gewend om de minderen in de samenleving te helpen.

Thomas: De minderen...dat is nu wel niet het woord, maar ik begrijp wat u bedoel.

Rob: *(Komt uit de slaapkamer en geeft veer, inkt en perkamentrol aan Stanne.)* A.u.b. monsieur le baron.

Stanne: Ik zal u de opbrengst van twee pachten toestaan gedurende een jaar. Als leenheer ben ik gemachtigd. Mijn schatbewaarder zal het verder afhandelen. *(Schrijft iets op en tekent.)* Baron Tutoieau de Mercredi Plavé de Beaucourt. *(Tot Thomas.)* Als u dan ook even wil tekenen ?

Thomas : Met veel genoegen ! *(Zet zijn handtekening.)*

Stanne : *(Neemt perkament, veer en inkt aan en geeft het aan Rob.)* James, vraag aan onze schatbewaarder om alles verder te regelen.

Rob : Tot uw dienst monsieur le baron. *(Af.)*

Thomas: Ik zal dit gebaar nooit vergeten monsieur le baron, maar niets zeggen tegen Mercedes a.u.b.!

Stanne: Mijn lippen blijven verzegeld!

Thomas & Stanne: *(Gaan terug aan tafel.)*

(Er wordt gebeld. Lisette en Frederic staan voor de deur.)

Rob: *(Gaat opendoen.)*

Lisette: Sorry Rob...sleutel vergeten. Zeg, maar jij ziet er zo raar uit? 't Is toch nog geen carnaval? *(Bemerkt dan het gezelschap en het decor.)*

Irma: Lisetje! Zijn jullie er nu al?

Lisette: Dat zie je toch? Maar waarom is alles hier zo veranderd? 't Lijkt wel en decor van één of ander toneelstuk!

Mercedez: Decor? Wat bedoel je daarmee? En de butler, ik hoor zeggen Rob? Die heet toch James?

Lisette: En wat doen de ouders van Frederic hier?

Laurentine: Ouders van Frederic? Nu kan ik niet meer volgen! *(Tot Mercedez en Thomas.)* Jullie zijn toch die gekende regisseur en zijn assistente?

Thomas: Gekende regisseur? Moi?

Mercedez: En zijn assistente? Zie ik er dan zo uit? Wat heeft dit allemaal te betekenen,

Irma: Ik kan alles uitleggen!

Mercedez: Dat hoop ik! Wat is hier aan de hand?

Irma: Het was allemaal de idee van Solange.

Thomas: Solange?

Irma: *(Wijst naar Solange in de zetel.)* Onze buurvrouw.

Laurentine: Wat heeft die ermee te maken?

Solange: Hela, wat hoor ik hier allemaal? Nu niet alles op mij steken hé! Jullie gingen ook akkoord, anders had mijne Rob nooit willen meedoen!

Lisette: Rob niet willen meedoen?

Solange: Als butler! We hebben hier het toneel opgevoerd, waar je vader en Rob een rol in hebben.

Lisette: En waarom hebben jullie dat gedaan?

Solange: Om die kakmadam eens goed op haar plaats te zetten, met al haar pretentie! Jij bent te min voor hen. Dus wilden we wel eens zien hoe ze zouden reageren als je ouders ook rijk zouden zijn.

Mercedez: Kakmadam? Deze belediging neem ik niet!

Lisette: Maar, zijn jullie nu helemaal gek geworden?

Solange: Héla! Het was wel om je te helpen nietwaar! De ouders van Frederic hebben zich allebei in alle bochten gewrongen om in de gunst van je ouders te komen, want ze geloofden echt dat ze rijk waren en dat je vader baron was! (*Tot Stanne.*) Dat heb je knap gedaan! Mijn complimenten!

Rob: En ik kon ondertussen mijn toneelrol eens extra oefenen!

Thomas: Toneelrol? Wat gebeurt er hier allemaal?

Solange: Wel ja! Begrijp je dat dan niet? We hebben jullie gefopt...beetgenomen...een loer gedraaid...voor de aap gehouden!

Irma: Solange!

Solange: Het is toch waar! Voor die mensen telt alleen maar geld en daarom zijn ze er blindelings ingelopen!

Irma: (*Tot Mercedez.*) We hadden het plan opgevat om ons voor te doen als rijke mensen, om alzo ons Lisetje een beetje te helpen met haar rijke vriend omdat we voelden dat we voor jullie...te min waren.

Mercedez: Maar, wij zij schandelijk bedrogen! (*Tot Stanne.*) Jij bent dus geen baron?

Lisette: Onze pa een baron?

Stanne: Sorry...neen, het was allemaal maar een spel.

Thomas: Een spel? En mijn lening dan?

Stanne: Dat hoorde ook bij mijn rol. Maar als ik het zo hoor, was het voor jou bittere ernst? Het spijt me.

Mercedez: Lening? Waarvoor had jij een lening nodig?

Thomas: Heu...dat leg ik je thuis wel uit. (*Tot Stanne.*) Had ik dat geweten, ik had nooit iets gezegd!

Mercedez: (*Tot Laurentine.*) Maar, dan ben jij ook geen seksuologe?

Laurentine: Ik? Een seksuologe? Zie ik er dan zo uit? Nee, ik heb dat rolletje gewoon meegespeeld om onze pa een plezier te doen en omdat ze me hebben

voorgelogen, dat jullie andere personen waren. Ik ben bakker in hart en nieren!
Maar wacht eens...hola, nu begrijp ik veel!

Mercedez: Mon Dieu, mon Dieu! Nu wordt het hoog tijd dat we vertrekken!

Thomas: Ja, dat denk ik ook!

Mercedez: Jullie hebben er ons ingeluisd! Ik wil met deze familie niets meer te maken hebben!

Thomas: Nee, ik ook niet! Het is een schande!

Mercedez: *(Tot Fredreric.)* Ik moet met jou nog een hartelijk woordje praten! Ik hoop dat je deze keer je verstand gaat gebruiken, nu we deze mensen hebben leren kennen! En nu wil ik hier zo vlug mogelijk weg! Mon Dieu, mon Dieu!
Kom Thoma, we gaan!

Thomas &
Mercedez/ *(Beiden af.)*

Irma: En ons Lisette dan? Nu is alles naar de bliksem. Nu was ze bijna rijk getrouwd!

Lisette: Ma, laat me nu ook eindelijk eens iets zeggen!

Irma: Allemaal de schuld van Solange! Ze heeft ons meegesleurd in dit avontuur!

Solange: Héla, let op je woorden hé! Ik heb dat allemaal gedaan om jullie te helpen!

Irma: Je hebt mooi geholpen!

Rob: Solange heeft gelijk. We hebben dat met goede bedoelingen gedaan!

Stanne: En met resultaat!

Irma: Wat bedoel je?

Stanne: Wel ja! Want zonder dat feestje hier, naar de idee van Solange, waren we misschien nooit te weten gekomen dat de ouders van Frederic niets meer bezitten.

Irma: Hebben die dan geen geld meer?

Frederic: Meneer Stanne! U weet niet wat u zegt! Waar haalt u deze onzin?

Stanne: Je vader heeft het me zelf verteld!

Frederic: Maar dat is een grote leugen! Waarom zou mijn vader zoiets zeggen?

Stanne: Vraag het hem zelf maar.

Frederic: Dat moet ik niet doen, want ik weet dat het niet waar is!

Stanne: Heb je hem dan zopas zelf niet horen zeggen: “En mijn lening dan?” Hij wou bij mij geld lenen.

Frederic: Daar zal wel een goede verklaring voor zijn. Misschien heeft hij het toneel wel meegespeeld?

Stanne: Dat denk ik niet.

Lisette: Frederic en ik hebben ook nog nieuws! We zijn n.l. tijdens ons verblijf tot en beslissing gekomen.

Frederic: Een beslissing, waar ik nu zeker achter sta, na alles wat ik hier heb gehoord en gezien!

Lisette: Frederic is tot de vaststelling gekomen dat hij nooit zal gelukkig zijn met een meisje van onze stand en...

Laurentine: Dat pretentius kiekeken! Ons Lisette dat allemaal aandoen! Omhooggevallen eikel! Daarbij, nu kan je best en paar toontjes lager zingen, nu je de waarheid over je vader kent.

Frederic: In je toneel is alles mogelijk. Mij kan je daar niet mee imponeren!

Irma: Stanne, nu ben je toch wel aan het fantaseren zeker? Stop maar het toneel is over!

Laurentine: Wel, ik geloof onze pa!

Stanne: *(Tot Frederic.)* Jammer voor jou man. Je zal nog wel achter de waarheid komen.

Laurentine: Dat valt dan tegen hé prietpraterke! Eens kijken of je nu nog zoveel pretentie hebt.

Frederic: Nu is het genoeg! Ik laat me niet langer door die achterlijke burgertrut beledigen! Ik wil met jullie niets meer te maken hebben!

Laurentine: Beste nieuws van de dag!

Irma: Maar Frederic! Laurentine bedoelt dat immers niet zo!

Frederic: *(Tot Lisette.)* Je zal me nooit meer zien! Adieu! *(Af.)*

Irma: Maar Lisette, doe dan toch iets! Je rijke toekomst gaat zopas lopen!

Lisette: Laat maar ma. Ik ben al heel lang verliefd op iemand anders! Ik heb het Frederic verteld. We hadden toch al besloten uit elkaar te gaan.

Irma: Verliefd op iemand anders?

Lisette: *(Gaat naar de hall en opent de deur.)* Kom maar binnen, ze weten ervan...

Peter: *(Gaat verlegen achter Lisette naar binnen.)*

Lisette: Dat is hij nu! Dat is Peter!

Irma: Die Peter met zijn fiets en zijn appartementje...

Solange: Maar kijk nu! Dat is Peter, de zoon van Notaris Verberckt, waar wij ons huis van gekocht hebben.

Rob: Ja, heel rijk volk!

Irma: Zoon van een notaris? Van rijke afkomst?

Stanne: Welkom!

Lisette: Peter is mijn grote liefde! Ik wist het al van in het begin toen ik Frederic leerde kennen, maar...ik wist niet of Peter ook...

Peter: *(Tot Lisette.)* Vanaf het eerste ogenblik schat! Ik durfde het alleen niet te laten merken.

Laurentine: Daar weet ik meer van! Ik ken Peter al langer, maar hij is nogal verlegen.

Stanne: Die indruk had ik ook al.

Irma: *(Tot Lisette.)* Peter je grote liefde? En ik dacht dat Frederic...

Lisette: Vergeet Frederic nu maar. Hij was me niet waard! Bovendien hebben we dat uitgepraat.

Laurentine: Eindelijk is alles tot een goed einde gekomen! Ik heb er in ieder geval mijn best voor gedaan!

Irma: Jij? Wat heb jij daarmee te maken?

Laurentine: Voordat ik daarstraks naar hier kwam, heb ik naar het hotel gebeld en heb ik met Lisette gesproken. Ik hoorde dat ze het had uitgemaakt met Frederic, omdat ze smoorverliefd is op Peter.

Irma: Ja en dan?

Laurentine: Wel, dan heb ik naar peter gebeld en hem het hele verhaal verteld. Hij wist niet wat hij hoorde en hij was zo gelukkig! Ik heb hem dan gezegd, dat hij naar hier moest komen, tegen de tijd dat Lisette naar huis zou komen.

Lisette: Laurentine heeft me dan teruggebeld om het hele plan te bespreken.

Stanne: Ha, nu begrijp ik waarom Peter op het juiste moment aan de deur stond!

Lisette: Bedankt hé zusje! Dat zal ik nooit vergeten!

Irma: Daar wisten wij niets van!

Laurentine: Natuurlijk niet en dat was ook niet nodig. Jij was zodanig verblind door die Frederic en vooral door zijn geld, dat je Peter nooit zou aanvaard hebben. Ik wist echter wel beter. Die twee horen samen!

Stanne: Welkom in de familie! En dankzij Solange en Rob zijn de ouders van Frederic hier door de mand gevallen! Ze hebben geen cent meer!

Solange: En ik dacht dat ze zo rijk waren?

Stanne: Waren ja, maar dat zal ik later nog wel eens uitleggen!

Solange: Dan heeft al mijn moeite toch nog iets opgeleverd.

Rob: Ja, dat ik nu mijn rol helemaal van buiten ken!

Solange: *(Geeft Rob een zoen.)* Dat is knap van je!

Laurentine: Peter doet zijn laatste jaar specialisatie sexuologie.

Irma: Een sexuoloog? Maar't is toch niet waar zeker! Gaat toch zitten jongen! En heb je al gegeten? Er is nog genoeg over hoor!

Peter: Dank u, maar doe geen moeite mevrouw, ik heb daarstraks al iets genomen. Trouwens, wanneer ik bij mijn Lisetje ben dan behoef ik niets meer.

Irma: Oh, hoe romantisch! Hoor toch eens aan! Wat kan de liefde toch mooi zijn!

Stanne: Rob, mijn beste vriend, speel nog één keer je rol en doe de glazen nog eens vol!

Rob: *(Gaat naar de kast en neemt de glazen.)* Zeker monsieur le baron! *(Schenkt voor elk een glas wijn.)*

Stanne: En nu is het gedaan met baronnen! Eindelijk kunnen we die hele komedie achter ons laten! Nu is het voor echt!

Irma: Als ik het dan zo bekijk..heeft ons Lisetje gevonden wat ze nodig had! Ik ben zo gelukkig.

Stanne: Ik ook!

Solange: En zo een rijke!

Irma: *(Tot Lisette.)* Neem je het ons niet kwalijk kindje?

Lisette: Ach mam...ik begrijp dat jullie het goed hebben bedoeld en als een mens gelukkig is, dan kan hij alles vergeven! *(Geeft Irma en kus.)*

Laurentine: *(Tot Peter.)* Zeg, wanneer je van start gaat met je praktijk, dan heb ik hier een adres voor jou. *(Geeft kaartje, gekregen van Mercedes.)* Bel die meneer maar eens op! Die heeft, als ik het goed heb begrepen, een probleem!

Peter: Bedankt! Dat wordt misschien mijn eerste patiënt.

Stanne: *(Tot Solange en Rob.)* Bedankt vrienden voor de hulp! Zonder jullie waren we nooit achter de waarheid gekomen! *(Heft het glas.)* Op het jonge koppel en hun toekomst!

Solange: Ja, maar nu eerst nog kennis maken met de ouders van Peter!

Peter: Wees maar gerust! Die zullen heel gelukkig zijn, want ze duimen al heel lang dat het goed zou komen tussen Lisette en mij!

Irma: Dat is een pak van mijn hart!

Stanne: *(Heft het glas.)* Op het jonge koppel!

Iedereen: Santé!

Einde